

Četvrtak, 24. mart 2005.
Svedok Danica Marinković
Otvorena sednica
Optuženi je pristupio Sudu
Početak u 9.06 h

Molim ustanite. Međunarodni krivični sud za bivšu Jugoslaviju zaseda. Izvolite, sedite.

SUDIJA ROBINSON: Gospodine Miloševiću, izvolite. Možete da nastavite s glavnim ispitivanjem.

GLAVNO ISPITIVANJE: OPTUŽENI MILOŠEVIĆ

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Hvala, gospodine Robinson (Robinson). Dobro jutro, gospođo Marinković.

SVEDOK MARINKOVIĆ – ODGOVOR: Dobro jutro.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Mi smo juče prošli preko onih video snimaka i preko vašeg izveštaja koji ste podneli sa uviđaja u selu Račak (Recak). Dakle, Vilijam Voker (William Walker) je bio 16. u selu Račak, onda kada je na vas otvorena vatra i niste mogli da dođete. Vi ste onaj izveštaj koji smo ovde citirali napravili za 15. posle 17. i 18. Da li je Voker mogao da vidi to sve što ste i vi videli i te rovove i tu municiju upotrebljenu, utrošenu, naoružanje, sredstva, štab UČK (UCK, Ushtria Clirimtare e Kosoves), a i sve drugo što ste vi 18. našli tamo?

SUDIJA BONOMI: Koliko sam ja shvatio, vi, u stvari, tada niste videli gospodina Vokera nego ste o njegovom prisustvu saznali iz novina ili ste to videli na televiziji.

SVEDOK MARINKOVIĆ: Da, na televiziji sam videla snimak. Je li mogu da odgovorim na ovo pitanje?

SUDIJA ROBINSON: Da, odgovorite.

SVEDOK MARINKOVIĆ – ODGOVOR: Pa s obzirom da je Voker bio u Račku, ja pretpostavljam da je mogao da vidi ono što sam ja videla, bar što se tiče rovova, zato što, rovovi su bili po celom brdu iz različitih pravaca. E sad, sa koje strane je on ušao u Račak ali pošto ih je bilo mnogo i na različita mesta rovovi iskopani, pretpostavljam da je on to video.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Kad kažete "rovovi", mislite i na vojni materijal koji se mogao videti, ispaljene čaure za koje ste vi konstatovali da su kineske proizvodnje. Dakle, nesumnjivo poreklom iz arsenala Republike Albanije (Albania) ...

SUDIJA ROBINSON: Gospodine Miloševiću, vi kršite pravilo koje zabranjuje postavljanje sugestivnih pitanja. Ili možete da sprovedite glavno ispitivanje, ili ne možete?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Gospodine Robinson, dakle, samo da izvedemo jednu nesumnjivu činjenicu. Voker nije video sve ono što ste vi videli ili vi niste videli sve ono što je Voker video, po tome izgleda, a oboje ste bili na istom mestu.

SVEDOK MARINKOVIĆ – ODGOVOR: Pa ja mogu da kažem da ono što je verzija Vokerova bila na televiziji, da ja to nisam videla. S obzirom da sam 16. januara pokušala sa ekipom za uviđaj pokušala da uđem u Račak i na mene je otvorena vatra ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, to ste rekli i to je jasno. Voker je tada bio u Račku ...

SVEDOK MARINKOVIĆ – ODGOVOR: Već je bio u Račku.

SUDIJA BONOMI: Čekajte. Sada sam se izgubio. Šta je to za šta ste vi rekli da niste videli, a gospodin Voker tvrdi da je video?

SVEDOK MARINKOVIĆ: Nisam videla ono što je na televiziji, što sam videla ... I verziju koju je Voker plasirao na televiziji, a to je bila ona jaruga sa leševima i kad je objavio neverovatnu vest da je policija izvršila masakr nad civilima u Račku ... Ja to nisam videla, nisam bila pronašla kad sam bila na uviđaju. Pokušala sam da dođem do mesta gde su navodno bili ti leševi. Obišli smo ceo Račak, nismo našli ni mesto, ni tragove krvi, ni bilo šta što upućuje na ono što je Voker na televiziji prikazao.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. Gospođo Marinković, pošto smo na televizijskim snimcima mogli da vidimo kako policija ulazi u Račak, mogli da vidimo vozila Verifikacione misije (OSCE Kosovo Verification Mission) na brdu iznad Račka, mogli da vidimo da je snimatelj "Rojtersa" (Reuters) napravio te snimke tog jutra i mogli da vidimo u svom tom vašem obilaženju rovova municiju, naoružanje i sve to drugo, da li je moglo postojati bilo kakvog osnova za tvrdnju da je policija izvršila masakr nekakvih civila u Račku?

SUDIJA ROBINSON: Ne, ona ne može da odgovori na to pitanje, gospodine Miloševiću. Ukoliko niste u stanju da vodite glavno ispitivanje, zamoliću dodeljenog advokata da preuzme.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, gospodine Robinson. Gospođo Marinković, vi ste naredili da se žrtve iz džamije prenesu i da se izvrši sudsko-medicinska ekspertiza. Da li je izvršena identifikacija svih tih koji su poginuli u Račku?

SVEDOK MARINKOVIĆ – ODGOVOR: Ja bih zamolila Pretresno veće da mi da da odgovorim, ne na prethodno pitanje, nego neka moja zapažanja koja sam trebala juče, kad je pokazan snimak, da iskoментарišem, međutim zbog kraja sednice, Pretresno veće mi to nije dozvolilo. Zato što sam bila na licu mesta ...

SUDIJA ROBINSON: Gospođo Marinković, ja sam već doneo odluku da se na to pitanje ne može odgovoriti i ja neću ponovo da razmatram tu odluku.

SVEDOK MARINKOVIĆ – ODGOVOR: Kad smo ušli u Račak i u džamiji, pronašli smo 40 leševa. U džamiju smo ušli zajedno sa predstavnicima OEBS-a (OSCE, Organization for Security and Cooperation in Europe) koji su bili samnom, sa ostalim članovima ekipe za uviđaj i s predstavnicima televizije i medija, kojima sam ja dozvolila za trenutak da pogledaju, snimaju i da napuste džamiju kako bi mi ostali, službeni deo obavili. Svi leševi koji su pronađeni u džamiji, 40 njih, kako to nalažu krim-tehnička pravila i uputstva, obeleženi su sa rednim brojevima. Sudski veštak, profesor Dobričanin, je izvršio vizuelni pregled leševa, spoljašnji, da li ima vidnih tragova koji upućuju na masakr i onda su leševi, jedan po jedan, transportovani u vozilo koje je bilo namenjeno ...

SUDIJA BONOMI: Ali to nije bilo pitanje. Pitanje je bilo da li su leševi identifikovani.

SVEDOK MARINKOVIĆ – ODGOVOR: Ja sam htela kontinuitet da kažem. Nakon što su leševi prebačeni na Institut sudske medicine...

SUDIJA BONOMI: Vaš zadatak je da odgovarate na postavljena pitanja. Znam da vam ovaj sistem nije blizak, međutim, ovde je sistem takav da onaj ko treba da postavlja pitanja, postavi pitanje, a svedok, onda, odgovori na to postavljeno pitanje.

SUDIJA ROBINSON: Sledeće pitanje, gospodine Miloševiću.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dakle gospođo Marinković, pošto ste po svoj toj proceduri koju ste maločas opisali transportovali te poginule u Institut za sudsku medicinu, da li su ti poginuli, svi, identifikovani?

SVEDOK MARINKOVIĆ – ODGOVOR: Jesu.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li su identifikovani po pravilima sudske medicine, uključujući uzimanje otisaka prstiju, upoređivanje sa njihovim dokumentima i tako dalje? Da li su pouzdano identifikovani?

SVEDOK MARINKOVIĆ – ODGOVOR: Jeste. Identifikovani su kako zakon to nalaže i postupak u krivičnom postupku i krim-tehničkim uputstvima i svih 40 leševa, izvršena identifikacija, a o tome sam ja izdala i naredbu ovlašćenoj krim-tehničkoj službu SUP-a Priština (Prishtine) da u skladu sa tom mojim naredbom postupi, a deo te naredbe i da izvrši identifikaciju svih leševa koje smo pronašli u džamiji.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro.

SUDIJA KVON: Gospođo Marinković, kada ste videli te leševe u džamiji, kog datuma i u koliko sati?

SVEDOK MARINKOVIĆ: Leševe smo videli 18. januara 1999. godine kada smo stigli u selo Račak. Sad da li je to bilo u 11.00, između 10.30-12.00, u zapisniku o uviđaju postoji vreme tako da ne mogu sad da preciziram. U zapisniku je konstatovano vreme kada smo ušli u džamiju. Zapisnik o uviđaju od 18. januara Krim broj 14/99.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Je li to zapisnik o uviđaju koji smo imali ...

SUDIJA KVON: Samo trenutak. Znači, do tog trenutka vi niste bili u mogućnosti da uđete u selo, zar ne?

SVEDOK MARINKOVIĆ: Da, bila sam sprečena da uđem u selo.

SUDIJA KVON: Hvala.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Samo da se razumemo u vezi s ovim pitanjem gospodina Kwona (Kwon). Vi ste ušli u selo 15.

SVEDOK MARINKOVIĆ – ODGOVOR: Da, 15. prvi dan, pa ja sam juče to i objasnila ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: I to je pisalo u onom vašem izveštaju, onda kada ste ustanovili ono sve naoružanje i ostalo. Onda je na vas otvorena vatra ...

SVEDOK MARINKOVIĆ – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: I onda ste, 16. niste mogli, to ste objasnili, 17. imate takođe u ovom izveštaju od 18. šta se događalo, 18. ste imali prilike tek da vidite poginule.

SVEDOK MARINKOVIĆ – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro.

SVEDOK MARINKOVIĆ – ODGOVOR: To je u službenoj belešci od 15. januara 1999. godine sve navedeno. Ja sam 15. januara samo deo uviđaja izvršila, to što sam ušla u selo, pronašla oružje, kad smo hteli da nastavimo, na nas je otvorena vatra. Bili smo sprečeni.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, gospođo Marinković. 15. kada se događaj i desio, vi ste počeli istragu, a završili ste je 18 ...

SVEDOK MARINKOVIĆ – ODGOVOR: Tako je.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: ... s obzirom na okolnosti koje ste opisali.

SVEDOK MARINKOVIĆ – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pitao sam vas u vezi s tim kako su identifikovani, rekli ste da su svi identifikovani. E, s obzirom da vi imate pregled svih koji su identifikovani, znači svih 40, moje pitanje: da li se ta imena podudaraju sa imenima koja su sadržana u prilogu, u materijalu ovome gospodina Najsa (Nice) uz optužnicu, koji se odnosi na Račak?

SVEDOK MARINKOVIĆ – ODGOVOR: Je li mogu da se poslužim optužnicom da bih uporedila? Ovo je moj spisak koji imam, a toga

ima i u spisima Tužilaštva. Ja vam mogu ovako pokazati. Što se tiče ovog spiska koji sada vidite ...

SUDIJA ROBINSON: Gospodine Miloševiću i gospođo Marinković, prevodioci vas još jednom mole da govorite sporije. To će im olakšati prevođenje.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Gospođo Marinković, molim vas da u najkraćem odgovorite na pitanje da li se spisak koji ovde imate na strani 41 gde piše: "ëPrilog Aí - lica ubijena u Račku 15. januara 1999. godine", radi se, znači, o spisku, podudaraju sa vašim spiskom identifikovanih osoba, tih 40, koje ste po vašem nalogu imali u Institutu sudske medicine?

SVEDOK MARINKOVIĆ – ODGOVOR: Evo ovako. Po spisku koji ja imam, a vezano za identifikaciju leševa koji su pronađeni u džamiji u Račku, a u pitanju su 40 lešava, kad sam uporedila sa imenima i spiskom koji je "Prilog A", na strani 41 optužnice, 36 leševa se slažu sa imenima koja su navedena i mom spisku i sa imenima navedenim u optužnici. S tim što u Optužnici nema bližih podataka što se tiče ... Samo ime i prezime i negde navedeno godina starosti, a u mom spisku ima i gde je rođen i datum rođenja i ime oca i odakle je. E sada, ne slaže se po mom spisku i po optužnici devet lica koja su u ovom "Prilogu A" optužnice. Ja ih u ovom spisku koji sam ja sačinila ... Nema. Devet lica se razlikuju ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Znači devet nema u onih 40 koje ste našli. A ovde su, u ovom spisku u "Prlogu A".

SVEDOK MARINKOVIĆ – ODGOVOR: Da. A četiri lica koja su u mom spisku navedena, identifikovana sa ostalim licima, u optužnici ih nema.

SUDIJA BONOMI: Možete li da mi kažete kada je taj spisak predat Tužilaštvu ovog Suda?

SVEDOK MARINKOVIĆ: Pa ja pretpostavljam sa ostalim dokazima koji su vezani za Račak, kad je dato Tužilaštvu. Kad je Tužilaštvo tražilo.

SUDIJA BONOMI: Kad je to bilo?

SVEDOK MARINKOVIĆ: Verujte da ne znam.

SUDIJA BONOMI: Hvala.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, dakle svih 40 koji su pronađeni, svi su identifikovani, svima su uzeti otisci prstiju, izvršena puna identifikacija, svi njihovi podaci dati i praktično, četiri i devet, 13 se razlikuje od ovog što ima ovde.

SVEDOK MARINKOVIĆ – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ovde ima devet lica koja nisu među tih 40 koji su bili u Račku stradali, a ima četiri koja ovde ne postoje, a postoje u vašem spisku.

SVEDOK MARINKOVIĆ – ODGOVOR: Da. I hoću da dodam u prilog ove identifikacije da su članovi uže porodice poginulih dolazili neposredno da preuzmu leševe u Insitutu sudske medicine i tome je za svaki preuzeti leš, pre nego što je rođak identifikovao leš, o tome sam ja sačinila zapisnik. Zapisnici su sačinjeni prilikom preuzimanja i prepoznavanja leševa u selo Račak dana 10. februara 1999. godine, od strane porodica poginulih i Zapisnik o preuzimanju leševa koje su zapisnike potpisali članovi porodice da su preuzeli leš, koji su sastvani deo dokumentacije za događaj u selu Račak.

SUDIJA ROBINSON: Želeo bih da mi polako kažete imena devet osoba koja nisu na spisku "Priloga A" optužnice, a koji jesu na vašem spisku. Odnosno, devet osoba koje jesu na spisku Tužilaštva, a nisu na vašem spisku. Recite mi, molim vas, ta imena. Polako ih pročitate.

SVEDOK MARINKOVIĆ: Aslani Ljute (Aslani Lute). Lute (Llute) ovde piše. Emini Ajet (Emini Ajet) ...

SUDIJA ROBINSON: Dobro, da.

SVEDOK MARINKOVIĆ: Onda Ibrahimī Hajris (Ibrahimī Hajris), Ismaili Meha (Ismaili Meha), Ismaili Muhamet (Ismaili Muhamet).

SUDIJA ROBINSON: Da, broj 6.

SVEDOK MARINKOVIĆ: Mustafa Ahmet (Mustafa Ahmet)

SUDIJA ROBINSON: Sedam.

SVEDOK MARINKOVIĆ: Salihu Jašar (Salihu Jashar)

SUDIJA ROBINSON: Osam

SVEDOK MARINKOVIĆ: Salihu Šukri (Salihu Shukri) i još jednog gore imamo, Azemi Banuš (Azemi Banush). Gore, pod 2.

SUDIJA ROBINSON: I onda ste rekli da postoje 4 imena koja su na vašem popisu ali nisu na ovom popisu Optužbe. Recite mi sada, molim vas imena ta četiri lica.

SVEDOK MARINKOVIĆ: Kamberi Banuš (Kamberi Banush), Kamberi, "K", Kamberi. Smaili Mehmet (Smaili Mehmet), Mehmet. Brahimi Ajet (Brahimi Ajet).

SUDIJA ROBINSON: Tražim sada da vidim kako se to ime piše na transkriptu.

SVEDOK MARINKOVIĆ: Negde Ajet, ali Ajet. "A", Ajet. Sulja Sabri (Syla Sabri).

SUDIJA ROBINSON: Kada ste prvi put otkrili da postoji nepoklapanje između vašeg popisa i popisa "Priloga A" optužnice?

SVEDOK MARINKOVIĆ: Kada smo sada kontaktirali i pripremali se za Odbranu.

SUDIJA ROBINSON: U redu. Hvala. Izvolite, nastavite, gospodine Miloševiću.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Gospođo Marinković, vi znate da je u javnosti od strane ovih zapadnih izvora, počev od Vokera, bilo objavljeno da su žene, deca, starci skupljeni i ...

SUDIJA ROBINSON: Gospodine Miloševiću, postavljajte pitanja na pravilan način. Na pravilan način.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Gospođo Marinković, da li na vašem spisku postoje žene i koliko? Na vašem spisku, dakle, koji su patolozi i naši i beloruski i finski veštačili. Da li postoje i koliko žena?

SVEDOK MARINKOVIĆ – ODGOVOR: Postoji jedna žena.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li je ta ... Da li možete da kažete njeno ime?

SVEDOK MARINKOVIĆ – ODGOVOR: Evo sada ću da stavim na ovo, ona je redni broj 36, Mehmeti Hanamušahe (Mehmeti Hanamushahe).

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. Znači jedna žena?

SVEDOK MARINKOVIĆ – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li ste vi svojom istragom ustanovili da li je ta žena bila pripadnik UČK ili ne?

SVEDOK MARINKOVIĆ – ODGOVOR: U predkrivičnom postupku, na osnovu informacija koje sam ja dobila i posle događaja u Račak, dobila sam podatak i saznanje da je ona bila jedan od pripadnika

UČK u selu Račak, zajedno sa svoja tri brata i ocem koji je bio komandant štaba UČK u tom reonu.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. Pominjali su se u javnosti deca i starci. Ovde je svedočio nemački novinar Bo Adam (Bo Adam) koji je istraživao Račak i koji je svedočio o tome da je jedan dečak koji je stradao poginuo od vatre sa brda, sa druge strane doline. Da li osim tog dečaka postoji bilo koje dete koje je stradalo?

SVEDOK MARINKOVIĆ – ODGOVOR: Ne. Osim tog dečaka ovde nema ... Ovaj dečak ... Mi smo ga identifikovali da je između 12 i 13 godine.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. Dakle svi ostali su muškarci?

SVEDOK MARINKOVIĆ – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li ste u istrazi ustanovili da se radilo o članovima UČK ili se radilo o civilima?

SVEDOK MARINKOVIĆ – ODGOVOR: U toku istražnih radnji koje sam sproveda na licu mesta, kada sam izvršila uviđaj toga dana kad nije bilo dostupno, a prethodno 15. kad sam pronašla veliku količinu oružja, posle toga dana obišli smo selo, pronašli rovove, njihov štab i sve dokaze materijalne koje sam ja na terenu, neposredno kao istražni sudija pronašla, utvrdila, konstatovala u zapisniku u prisustvu ostalih članova ekipe za uviđaj, u prisustvu posmatrača OEBS-a koji su svo vreme bili uz mene, kao što se videlo juče na snimku i da sam im ja usput objašnjavala sve to šta smo uradili, ukazuje ...

SUDIJA ROBINSON: Gospođo Marinković, pitanje je bilo da li ste uspeli da utvrdite jesu li oni bili članovi OVK ili su bili civili. Da li ste to uspeli da utvrdite?

SVEDOK MARINKOVIĆ: Da. Uspela sam da utvrdim da su to bili pripadnici terorističke bande koja je delovala u Račku, a ne civili. I zato sam navela sve ovo prethodno od materijalnih dokaza, a i kasnije i

pre nego što se krenulo sa planiranom akcijom od strane policije, imalo je podataka i saznanja da je Račak veliko uporište terorista u toj okolini. Za to sam dobila saznanja odmah 15. od strane policajaca i, ako hoćete, ja vam mogu pokazati belešku koju sam ručno pisala taj dan kada sam 15. prvi put izašla, u svojoj beležnici šta je sve ...

SUDIJA ROBINSON: Ne, ja to ne želim da vidim. Samo nam sažeto iznesite na osnovu čega ste zaključili da su oni bili pripadnici OVK, to jest, terorističke grupe.

SVEDOK MARINKOVIĆ – ODGOVOR: Na osnovu podataka koji su u predkrivičnom postupku prikupljeni od službenih lica SUP-a Uroševac (Ferizaj) i pre nego što se desila akcija u Račku i nakon toga ... Da je u tom periodu, još oktobra, septembra 1998. godine, teroristi su kidnapovali, otimali i Albance i Srbe, ubijali policajce, a neposredan povod za planiranu akciju od strane policije je bilo što su teroristi u selu Šljivovo (Slivove) 10. januara 1999. godine pucali na vozilo policijske stanice, na vozilo policijske stanice Štimlje (Shtime) u kom terorističkom napadu je poginuo policajac ...

SUDIJA KVON: Vi vrlo brzo govorite. Da li vi iz nešega čitate, gospođo Marinković?

SVEDOK MARINKOVIĆ: Moja beleška.

SUDIJA ROBINSON: Vi čitate iz beleške koja je sačinjena, kada?

SVEDOK MARINKOVIĆ: 15. januara 1999. godine. Toga dana kada sam prvi put ušla u Račak.

SUDIJA ROBINSON: Dobro. Ja sam tražio da iznesete temelj na osnovu čega ste zaključili da su oni pripadnici OVK. Vi ste do sada rekli da ste imali informacije da je OVK bio aktivan u tom području nekoliko dana pre incidenta u Račku. Da li postoje neki konkretniji

dokazi na osnovu kojeg to može da se zaključi?

SVEDOK MARINKOVIĆ: Konkretni dokazi na licu mesta kad sam izvršila uviđaj, što sam pronašla oružje, pronašla njihov štab gde su bile uniforme, gde su bili spiskovi po dežurstvima imena pripadnika koji su tu dežurali, po smenama. U toj kući gde sam pronašla štab UČK bila je kuhinja gde su se oni hranili, bio je magacin gde je bila velika količina hrane, rovovi uzduž i popreko rovova gde je bio veliki broj, ne može se broj reći koliko je bilo ispaljenih čaura iz automatskog oružja, bunker koji smo posle toga pronašli gde je bilo zaboravljeno mitraljesko gnezdo odakle su oni delovali ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Hoćete da kažete zaboravljeno mitraljesko postolje?

SVEDOK MARINKOVIĆ – ODGOVOR: Da. Onda, mogu vam reći, ovih 40 leševa koje smo pronašli u džamiji, oni su bili obučeni u civilnu odeću, međutim pojedini muškarci, donji deo su imali, vunene vojne sive pantalone, veći deo je imao vojničke cokule, imali su identične, iste kožne kaiševe, a kod par njih smo pronašli da su imali dve tri odeće ispod obučene. Međutim i sve to što sam pronašla na licu mesta i nakon izvršene obdukcije i nakon prikupljenih podataka i informacija koje su od strane ovlašćenih službenih lica prikupljeni i takve informacije u pismenoj formi dostavljene, sve je to ukazivalo da u selu Račak su bili teroristi, a ne civili. A drugo, tri dana pre nego što sam ja pokušala, pokušala i treći dan, četvrti dan uspela da uđem u Račak, svo vreme se na mene pucalo i na članove ekipe. Sa svih strana je otvarana vatra na nas. Čak i 18. kad smo bili pred kraj uviđaja, pucalo se na nas i na mene i na predstavnike OEBS-a i onda smo bili prinuđeni da bežimo i da se sklanjamo i sve vreme nas je pratila vatra. Kad smo izlazili iz sela Račak čak je pogođeno i moje vozilo u kome sam ja bila zajedno sa članovima ekipe za uviđaj. Sreća što je vozilo bilo blindirano. Prvi put sam izašla na uviđaj sa blindiranim vozilom koje srećom ... Spasilo nam je život.

SUDIJA ROBINSON: U redu, hvala vam.

SUDIJA KVON: Ja imam još jedno pitanje. Ustvari dva pitanja. Rekli ste da ste pronašli raspored. Da li se imena na tom rasporedu poklapaju sa imenima koje ste vi prikupili nakon obdukcije?

SVEDOK MARINKOVIĆ: Verujte da ne mogu sada da se setim. Juče je kroz onaj snimak što smogledali, video snimak, čula sam da čitamo imena tih koji su bili na spisku. Međutim ja sad to ne mogu da se setim, odavno je to bilo, ali spiskovi su oduzeti i kao dokazni materijal se nalaze u komplet predmetu vezano za Račak. I to se može uporediti.

SUDIJA KVON: Moje zadnje pitanje. Gde mislite da možemo da pronađemo te spiskove koje ste tada našli?

SVEDOK MARINKOVIĆ: Znae šta, nakon završene istrage, ja sam komplet dokazni materijal dostavila ovlašćenom javnom tužiocu, Priština. I predmet bi trebao da bude u Okružnom sudu u Prištini koji je trenutno za nas nedostupan, a možda bi vi mogli da dođete do tog predmeta? To su moja zadnja saznanja koja ja znam zato što ja, nakon što sam završila sve istražne radnje i dobila nalaze i mišljenja vezano za obdukcije, komplet predmet sam dostavila Okružnom javnom tužiocu o čemu postoji moja službena beleška i dopis da sam ja 1. marta 1999. godine Okružnom javnom tužilaštvu Priština dostavila kompletan dokazni materijal. To je predmet pod Kri 14/99.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Gospođo Marinković, samo još jedno pitanje ...

SUDIJA ROBINSON: Gospodine Miloševiću, samo trenutak.

SUDIJA KVON: Hvala. A što se tiče dečaka kog je spomenuo gospodin Milošević, Bećiri Haljim (Beqiri Halim), imate li ideju na koji način je taj dečak ubijen?

SVEDOK MARINKOVIĆ: Ja ne znam.

SUDIJA KVON: Hvala vam.

SUDIJA ROBINSON: Gospođo Marinković, sećate li se koliko ste imena videli na spisku i koje vremensko razdoblje je bilo navedeno, da su oni tada dežurni.

SVEDOK MARINKOVIĆ: Znaite šta, koliko se ja sećam, zato što te spiskove neposredno sam videla, tu je bila i mašina na kojoj su oni kucli te spiskove, bio je raspored da su dežurali po smenama, sad ujutro jedna smena, ne znam koliko traje od ujutro do 15.00 od 15.00 do 17.00, sad to mogu ovako paušalno, ali tačno je određeno u tri smene, da su radili s tim. Što se sećam na jednom spisku da je stajalo da taj dan, dvojica koji su trebali da dežuraju, da su bili bolesni i da su bili oslobođeni dežurstva zato što su oni imali svoju ambulantu u selu Račak gde se javljali radi pregleda i da im se opravda dežurstvo, zato što su bolesni.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Gospodine Robinson, ako mogu da pomognem u vezi sa ovim vašim pitanjem? Ja sam juče čuo glas kad smo gledali onu traku gde traže, gde gledaju materijale u štabu, čuo sam da se pominje datum, mislim da je bio 24. decembar i još neku datumi iz decembra. Znači, možda par nedelja pre događaja su datumi koji su pominjani, koje čujemo sa one trake koje je puštena o štabu gde se pregleda šatab u Račku.

SUDIJA ROBINSON: Hvala vam, gospodine Miloševiću.

SVEDOK MARINKOVIĆ: S tim ide prevod, prevodioc koji je prevodio moje reči posmatračima OEBS-a, tako da ćete to moći, taj deo da razjasnite.

SUDIJA BONOMI: Gospođo Marinković, rekli ste da ste 1. marta predali vaš izveštaj i dokumentaciju tužiocu. Kakav je to predmet?

SVEDOK MARINKOVIĆ: Da vam kažem, s obzirom da se predmet vodi kao Kri, "Kri" broj, to je bilo 14/19, a to je upisnik gde se

zavode zapisnici kad se vrši uviđaj na licu mesta, a to je jedna istražna radnja, koju je istražni sudija obavio, a za to ima ovlašćenja i vezano za taj uviđaj, sve dokaze koje prikupi dostavlja na dalju nadležnost tužiocu. Znači, ja sve to što sam obavila u Račku, ja sam svoj deo, kao istražni sudija, završila, prikupila sve dokaze i podatke neposrednim zapažanjem na terenu, izvršila dodatne istražne radnje, dala nalog za obdukciju, dala nalog za identifikaciju i onda komplet to dostavila Okružnom javnom tužiocu na dalju nadležnost, da tužilac proceni šta dalje, da li ima elemenata nekog krivičnog dela, da li će nastaviti dalje ili će tražiti dodatna objašnjenja, saopštenja? On ima pravo, posle toga, da traži i od SUP-a dodatna prikupljanja sa terena, informacije, a može naknadno dostaviti i meni predlog da ja još neke istražne radnje sprovedem ako smatram da je to neophodno i potrebno.

SUDIJA BONOMI: Hvala.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Gospođo Marinković, sasvim jedno praktično pitanje. Da li je u toku istrage veštačenjem i u skladu sa propisima na koji se vrši kriminalistička obrada slučajeve, izvršena provera da li su lica koja su bila predmet sudskog veštačenja, upotrebljavala vatreno oružje?

SVEDOK MARINKOVIĆ – ODGOVOR: Da. To je isto u mojoj naredbi koju sam ja dala šta sve treba da uradi kriminalističko-tehnička služba SUP-a Priština. Jedan od mojih naloga je bio ... Ja vam mogu pročitati, a mislim da ga imate u spisima predmeta ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, samo kratko objasnite, odgovorite mi na pitanje.

SVEDOK MARINKOVIĆ – ODGOVOR: Da se sa tela koja su pronađena u džamiji uzmu "parafinske rukavice" kako bi se utvrdilo prisustvo barutnih čestica na njihovim rukama.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: I koliko lica od ovih koja su veštačena su, prema tom testu uzimanja parafinske rukavice, pucala iz

vatrenog oružja?

SVEDOK MARINKOVIĆ – ODGOVOR: To je utvrđeno na 37 leševa, da je bilo prisustvo barutnih čestica što ukazuje da su bili u dodiru sa vatrenim oružjem.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. Gospođo Marinković, da li su organi policije pre događaja od 15. januara raspolagali podacima da Račak i okolna sela, mislim na Malopoljce (Mollopolc), Petrovo (Petrove), Rance (Rance), znači taj uži lokalitet, predstavljaju snažno uporište terorista?

SVEDOK MARINKOVIĆ – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A na osnovu čega to tvrdite?

SVEDOK MARINKOVIĆ – ODGOVOR: Je li mogu da nastavim sa odgovorom?

SUDIJA ROBINSON: Ali ovo smo već prošli, gospodine Miloševiću.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Molim vas da pogledamo sad nekoliko tabulatora, gospođo Marinković, a gospodo vama skrećem pažnju da to sve imate, dakle, vaš engleski tekst je mnogo čitkiji od mog, srpskog, jer je ovde kod mene fotokopija prilično zamazana, ali ipak čitka. U tabulatoru 46 je informacija koju je, koju ... Informacija na četiri stranice koju su sastavili ovlašćena službena lica, ovde na kraju navedena. U toj informaciji stoji ... Ta informacija je datirana 20. januara 1999. godine. U informaciji je na početku konstatovano da je juna meseca 1998. godine u selu Račak, u džamiji, od strane pripadnika takozvane OVK održan sastanak i onda koje rukovodio, to uopšte za ovo nije važno i postavljeni podštabovi. Znači u Račku je organizovan taj sastanak, postavljeni podštabovi OVK za Račak, za selo Petrovo, Lužjak, Mahala (Mahalle) i selo Malopoljce. Objašnjava se gde se nalazio štab u selu Račak, gde su bili smešteni, objašnjava se da je kratko vreme Biljalji Afet (Bilali Afet) vršio dužnost komandanta, komandanta štaba, a koje rukovodio ovim pozadinskim poslovima, Biljalji Ljutfi (Bilali Lutvi), njegov brat, Ćerim Ahmeti (Qerim Ahmeti) i tako dalje.

SUDIJA ROBINSON: Gospodine Miloševiću, šta je vaše pitanje?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Moje pitanje je, moje pitanje je s obzirom da ovde na pretposlednjoj strani koja nosi broj 3 ima jedan veliki spisak ko se sve tamo nalazio, da li se ovde vidi da je jedan broj iz samog sela Račka, da ih ima koji su iz Malopoljca, iz, sa područja Kačanika (Kacanik), Lipljana (Lipjan), Suve Reke (Suhareke) i tako dalje.

SVEDOK MARINKOVIĆ – ODGOVOR: Ako mogu ja malo da pomognem u ovom delu ove informacije. Ne strani 2 piše kako su skupljili novčana sredstva. Evo vidite ovde da su iz ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, to me posebno ne interesuje. Kad aveć kažete na strani 2, ovaj sledeći kratak pasus: "Na osnovu operativnih saznanja raspoložemo podacima da se ovih dana u selu Račak nalazilo preko 100 pripadnika takozvane UČK". To je ono što piše. Je li to bila informacija koju ste i vi dobili u ovoj istragi?

SVEDOK MARINKOVIĆ – ODGOVOR: Da. A dole, predzadnji pasus, stoji kako su se naoružavali i sa sobom imali ručne bacače, snajperske puške i automatske puške, bombe ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. Onda na strani ...

SUDIJA KVON: Samo trenutak. Optuženi je upravo rekao da su te informacije dobijene. Je li to tačno? Možete li mi najpre da mi kažete o čemu se radi u ovom dokumentu? Da li su to informacije koje ste vi primili u to vreme?

SVEDOK MARINKOVIĆ: Znači šta, ovo je informacija koja je sačinjena od ovlašćenih službenih lica SUP-a Uroševac i ona je pod broj 6/99, od 20. januara 1999. godine, a ova informacija je kao takva sadržana u biltenu SUP-a Uroševac koji bilten su oni dužni da svaki dan, vezano za sve te informacije i događanja, dostave i tužilaštvu i sudu. Znači, svaki dan smo dobijali informacije šta se dešavalo

vezano za njihov rad, operativno na terenu i kakve su oni informacije pristupali.

SUDIJA KVON: Dakle, ovo je napisano nakon incidenta u Račku?

SVEDOK MARINKOVIĆ: Da, ali i opisuje šta je bilo pre toga, od juna meseca 1998. godine.

SUDIJA KVON: Hvala vam.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Dobro. Molim da uvrstite ovo ...

SUDIJA BONOMI: Oprostite. Ovo je napisano nakon masakra u Račku, a odnosi se na događaje pre toga, je li tako?

SVEDOK MARINKOVIĆ: Da, na događaje pre tog, ali ukazuju na to ...

SUDIJA BONOMI: Da. A ovi događaji mora da su zabeleženi u nekim drugim dokumentima, je li tako?

SVEDOK MARINKOVIĆ: U biltenima, zvaničnim biltenima SUP-a.

SUDIJA BONOMI: A mi nemamo te biltene?

SVEDOK MARINKOVIĆ: To je sve ostalo tamo.

SUDIJA BONOMI: Hvala.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro.

SVEDOK MARINKOVIĆ – ODGOVOR: Samo ako mogu još jedno objašnjenje? Vezano za sva ova događanja što su se dešavali i pre i posle Račka, zvanično su podnete krivične prijave od strane ovlašćenih službenih lica. Te krivične prijave su prosleđene javnom tužiocu. Za sve te otmice kidnapovanja, ubijanja, podnete su

zvanično krivične prijave, uz to, gde je SUP mogao da izađe na lice mesta on je izvršio uviđaj pa je poslao i zapisnik o uviđaju. Ja sam par puta bila i obaveštavana, međutim, bila sam sprečena iz bezbednosnih razloga da uđem na to mesto, pa sam ovlastila službena lica da izvrše uviđaj bez mog prisustva, na šta sam zakonom i ovlašćena. Tako da u pojedinim krivičnim prijavama koje su prosleđene Javnom tužiocu, u njihovoj krivičnoj prijavi stoji da je obavешten istražni sudija, da smo izvršili uviđaj, da smo utvrdili to i to i onda je to sve dostavljeno tužilaštvu. Veliki broj krivičnih prijava ima iz tog perioda za sve zločine koje su činili teroristi u tom vremenskom periodu, da je to pokrenuta zakonska procedura.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, gospođo Marinković. Ako u ovom stoji na trećoj strani u drugom pasusu: "Decembra meseca 1998. godine i januara meseca 1999. godine, pripadnici UČK u Račku kopali su rovove i bunkere iznad Račka u pravcu sela Petrovo, sela Rance, prema magistralnom putu" i tako dalje, vi ste, kad ste bili na uviđaju, videli te bunkere, je li tako?

SVEDOK MARINKOVIĆ – ODGOVOR: Tako je. Videla sam.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Videli ste te rovove koji su kopani?

SVEDOK MARINKOVIĆ – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dakle kad uporedite ovo što piše u ovom izveštaju, svaki se izveštaj odnosi na vreme pre nego što se izveštaj podneo, a ne na vreme posle.

SVEDOK MARINKOVIĆ – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dakle, sve to što se događalo, vi ste mogli da vidite tamo.

SVEDOK MARINKOVIĆ – ODGOVOR: Tačno. Videla i prolazila kroz te rovove, pešačili smo.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. Govori se o podštabu, vi ste bili u štabu.

SVEDOK MARINKOVIĆ – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Videli smo i na video snimku, dobro. Da li ćete prihvatiti ovo kao dokazni predmet, gospodine Robinson? Ovo je službeni izveštaj nadležnog organa.

(Pretresno veće se savetuje)

TUŽILAC NAJS: Časni Sude, mogu li nešto da kažem o prihvatljivosti ovog dokumenta? To očigledno nije izveštaj koji je sačinila svedokinja. Osoba koja je pripremila taj dokument se oslanjala na izvore informacija koji su iz druge ruke, kako se čini. Dakle, mi nemamo originalni izvor informacija i zato je vrlo teško da se bavimo ovim dokumentom. Pitanje je da li će dokument da zadovolji Pretresno veće i da li će da ima dokaznu vrednost obzirom da je puno informacija iz druge ruke. Ipak, na Pretresnom veću je da donese odluku.

SUDIJA ROBINSON: Gospodine Kej (Kay)?

ADVOKAT KEJ: Ovo je službeni dokument koji je prošao kroz ruke svedokinje u to vreme.

SUDIJA ROBINSON: Premda i nakon događaja, ali ćemo da ga prihvatimo. Svedokinja je koristila svoj vlastiti spisak tela koji je pronašla. To bi, takođe, trebalo da se prihvati. To nije u fascikli. Možete li to da uzmete od svedoka. Ukoliko optuženi, naravno, želi da priloži taj dokazni predmet.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Pa to je samo dokazni predmet da se u ovoj optužnici uopšte ne barata sa tačnim činjenicama i to posle šest godina od događaja. Kad se ovo ovako ...

SUDIJA ROBINSON: Želite li da se to usvoji kao dokazni predmet?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Usvojite.

SUDIJA ROBINSON: Usvaja se.

sekretar: Dokument će da nosi broj D291.

SUDIJA ROBINSON: Kopirajte to pa vratite dokument svedokinji.

ADVOKAT KEJ: Mislim da juče nismo formalno usvojili tabulator 45.

SUDIJA ROBINSON: Gospodine Miloševiću, podsećam vas da morate da vodite računa o tome da predložite dokazne predmete koje želite da se usvoje. Morate na to da nam skrenete pažnju. Tabulator 45, šta je to bilo?

ADVOKAT KEJ: To je bio video snimak.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Isključivo video snimci.

SUDIJA ROBINSON: I to se usvaja.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. Molim vas da pogledate sada tabulator 47. Ovde je izjava Albanca koji se zove Emini Šemsi (Emini Shemsi) koju je on potpisao. Izjava je data 11. februara 1999. godine. Sve je ovde uneto, svi njegovi podaci i matični broj i broj lične karte i svi podaci o njemu, neću da se na tome zadržavam. On govori, takođe, da je "juna meseca 1998. godine od strane OVK u selu Račak, opština Štimlje, održan sastanak kome su prisustvovali meštani kome je predsedvao "...

SUDIJA ROBINSON: Gospodine Miloševiću, postavite prvo osnove. Već dugo radite ovaj posao tako da biste morali to da znate. Nemojte prosto da uđete u dokument. Postavite temelje da biste mogli da ispitujete svedokinju.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. Da li ... Ja sam postavio osnove za sve ove izjave jer sam pitao na osnovu čega tvrdi da su postojali podaci da su Račak, Malopoljce, Rance, uopšte taj kraj, ta uža, taj uži lokalitet vrlo snažno uporište terorističke organizacije UČK. I svedokinja je odgovorila, "na osnovu izveštaja, podataka i onoga šta je prikupila". Prema tome, sad je pitam da li ste, između ostalog, prema podacima koje ste imali i prikupljali imali i ovu izjavu koju je dao Emini Šemsi? Samo da ili ne.

SVEDOK MARINKOVIĆ – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li se ta izjava slaže sa ovom prethodnom koju smo letimično pregledali u tabulatoru 46?

SVEDOK MARINKOVIĆ – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li se ovde, gde on govori u poslednjoj ... Pred kraj ovog velikog ...

SUDIJA KVON: Gospodine Miloševiću, ono što je sudijama važnije od sadržaja dokumenta u ovom trenutku je kako je ta izjava uzeta. Da li je ta izjava deo službene beleške i kako je došlo do toga da se uzme izjava? To su važnije stvari. To je predsedavajući sudija naglasio. Dakle, morate prvo da postavite osnove ovog dokumenta.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Gospođo Marinković, da li je ova izjava deo službenog spisa u kome je obuhvaćeno sve što su obuhvatile vaše istražne radnje o selu Račak?

SVEDOK MARINKOVIĆ – ODGOVOR: Jeste. Ovo je izjava koja je zvanično uzeta od ovlašćenih službenih lica ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, to je drugo pitanje koje vas pitam. Ko je izjavu uzeo i da li su je uzela ovlašćena službena lica?

SVEDOK MARINKOVIĆ – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li je izjava uzeta u formi u kojoj ovlašćena službena lica uzimaju izjave od građana?

SVEDOK MARINKOVIĆ – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pročitaću vam kraj ovog jedinog velikog pasusa. Izjava je kratka ...

TUŽILAC NAJS: Časni Sude, samo jedna opservacija, a i da se ne ponavljam ukoliko bude još takvih sličnih izjava. Mislim da sam već ranije jasno dao do znanja koja je moja pozicija u vezi sa ovakvim izjavama. Ja sam već rekao nešto o tome da li bi ovakvu vrstu izjava trebalo uvrstiti putem 92bis ili 89(F) i, isto tako, našao sam neke paralele između materijala sadržanog u ovoj vrsti dokumenata i materijala koji je izuzet kada smo mi nastojali da sumiramo slične dokaze putem svedoka Barni Kelija (Barney Kelly). Prema tome moj prigovor na ovaj dokument je, zapravo, ponavljanje onoga što sam već rekao i ukoliko se ovaj dokument uvrsti, ja više neću da ustajem da bih to ponavljao.

SUDIJA ROBINSON: Razumemo to, ali znamo da je ovo jedan službeni dokument.

SUDIJA KVON: Koji je dokazni broj ... U stvari, pronaći ću ga, samo trenutak. To je dokazni predmet 837 i dokazni predmet 838. To su izjave svedoka. Neke od njih su pod pečatom, ali tužilaštvo to nije uradilo ni po 89(F) ni po 92bis, gospodine Najs. Gospodine Najs, ja ne vidim smisao u ovom šta vi govorite? Vi se pozivate na režim pod 89(F) i 92bis u ovom trenutku, a samo Tužilaštvo nije svoje izjave uvrstila po tom osnovu.

TUŽILAC NAJS: Ne, sada ne, ali mislim da su 89(F) i 92bis ušle u našu debatu zato što ste to vi spomenuli. Znam da je to bilo kad smo raspravljali o izjavama koje su došle sa svedokom Andrićem. I ja sam onda rekao da je to proces koji je iscrpeo sve mogućnosti, da se tim procesom više ne mogu uvrštavati dokumenti. Ipak, mislim da je

debata uznapredovala od tada i od onda je Pretresno veće uvrstilo dva dokumenta koje je na uvrštenje ponudilo Tužilaštvo. Ali, časni Sude, situacija je i dalje takva da Tužilaštvo ne prihvata da se svi dokumenti ... Mi razumemo pravilo o dokazima iz druge ruke, ali dokazi koji dolaze preko svedoka na ovakav način, mi o njima ne možemo da vršimo unakrsno ispitivanje. Ukoliko su ti svedoci dostupni, ukoliko nisu iznete druge osnove zašto bi to trebalo da se uvrsti na ovakav način, mi smatramo da to ne sme da se uvrsti u spis i već smo izneli naše argumente i ja ih u ovom trenutku neću ponavljati.

SUDIJA ROBINSON: Hvala, gospodine Najš.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Ovde je svedok istražni sudija koja je vršila istragu u Račku. Ovaj dokument je deo službenog spisa kojim je istražni sudija radila svoj posao. Deo službenog spisa istrage koju je ona izvršila. i takvih službenih beleški, informacija, ima više i one se međusobno veoma slažu, a istovremeno svedokinja sedi preko puta vas. Ona je vršila istragu, ona svedoči o svojoj istrazi.

SUDIJA ROBINSON: Hvala, gospodine Miloševiću. Mislim da ste to vrlo dobro rekli. Nastavite.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Hvala, gospodine Robinson. Dakle, ne dnu ovog jedinog velikog pasusa se kaže: "U uniformama sa oznakam UČK, naoružane sa automatskim puškama u selu Račak, video sam" i onda nabraja "Jakupi Džabira Nuhiju (Jakup Xhabir Nuhija) koji je među prvima pristupio UČK; Imeri Ramiza Rifata (Imeri Raimz Rifat), Idriz Mehmeta Mehmeti (Idriz Mehmet Mehmeti), Mehmet Alji (Mehmet Ali), Aguši Imeri Nazmi (Aguri Imeri Nazmi)" i tako dalje i tako dalje, znači sve nabraja koje je on vido, a onda kaže "komandant podštaba za Račak je bio Biljali Afet zvani Čopa (Copa)". I onda kaže da je čuo da se u OVK u Račku nalazi i Mujota Sadik (Mujota Sadik). Da li je taj Mujota Sadik koji kaže da se nalazi sa sinovima čije ime ne zna, ne zna sinove, ali zna

Mujotu Sadika, da li je taj Mujota Sadik bio takođe jedan od istaknutih članova te terorističke organizacije, prema vašim saznanjima?
SVEDOK MARINKOVIĆ – ODGOVOR: Jeste. Brojne informacije su to potvrdile koje su prikupljene od strane službenih lica.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Dobro. Hvala, gospođo Marinković. Molim da se uvrsti tabulator 47, gospodine Robinson.

SUDIJA ROBINSON: Da, usvaja se.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Molim vas sada da pogledate tabulator 48 ...

SUDIJA ROBINSON: Gospodine Miloševiću, samo trenutak, molim vas.

(Pretresno veće se savetuje)

SUDIJA ROBINSON: Izvolite, nastavite.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Gospođo Marinković, da li ova izjava u tabulatoru 48 predstavlja deo službenih spisa koje ste vigledali. To je izjava Sadiki Šerifa (Sadiki Sherif)?

SVEDOK MARINKOVIĆ – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li se može ustanoviti da je ova izjava data 12. januara, dakle tri dana pre događaja u Račku?

SVEDOK MARINKOVIĆ – ODGOVOR: Jeste.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li se ova izjava, znači, ova izjava je data ... Da li su tu izjavu takođe prikupila ovlašćena službena lica?

SUDIJA KVON: Gospodine Miloševiću, ja sam se izgubio. Ne mogu da vas pratim. Kako i zašto se već vodila istraga 12. januara? U kom

je to bilo predmetu?

SVEDOK MARINKOVIĆ: Pa ja sam vam pomenula pre ovoga da je već unazad, od perioda septembra, oktobra meseca 1998. godine na području Račka i oko Račka, dešavala su se i ubistva i otmice i kidnapovanja. Ubijeni su civili, Albanci, Romi, napadane su patrole policije gde je bilo i poginulih policajaca, paljene su kuće u selu Račak, meštana koji nisu hteli da pristupe UČK i vezano za sva ta teroristička dejstva, policija je operativno na terenu prikupljala podatke, podatke koji su govorili da je u Račku veliko uporište terorističke bande, takozvane UČK. I o tom ima veliki ... Nego nije se moglo doneti i dostaviti, a policija SUP Uroševac raspolaže sa velikim brojem procesuiranih predmeta jer je za svaki takav slučaj podneta krivična prijava tužiocu. I opisan je svaki događaj, pojedinačno. A ovo, mogu još da vam i dodam, videćete sad kod beleške koje slede, imena koja se pominju u tim izjavama uzetih od građana u predkrivičnom postupku. Nalaze se i ubijena lica na spisku koje ja imam, što znači u vreme, tada kada je to bilo, da su oni već bili pripadnici terorističke bande. Ja ih imam štiklirano ovde pa ćete vi videti.

SUDIJA ROBINSON: Razumem, hvala.

SUDIJA KVON: Hvala.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Gospodine Robinson, ja imam u vidu da sva ova dokumenta kad se daju, lako se mogu onda kad su uzeta kao dokazni predmeti, upoređivati, videti razna imena, neka će se poklapati, neka neće, nisu svi učestvovali u tim borbama, neki su poginuli, neki su pobjegli, neki su bili, možda u tom trenutku, na drugim zadacim, ali je nesumnjivo da sve ove izjave govore o prisustvu terorističke grupacije u selu Račak i okolnim selima. Pošto imate podatke šta se događalo 1998. godine i koliko terorističkih napada i podsećam vas da je 1998. godine od strane UČK više Albanaca ubijeno nego Srba, a videli ste iz svedočenja gospodina Harviga (Dietmar Hartwig) i njegovih izveštaja kako su terorisali

sela.

SUDIJA ROBINSON: Hvala, gospodine Miloševiću. Molim vas nastavite.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dakle, ova izjava u vezi sa Račkom koja je data 12. januara 1999. godine govori ... On pominje, kaže. "Pre deset dana, na ulici", ako je izjavu dao 12. januara znači odmah po Novoj godini "u selu Račak sa uniformama i oznakama UČK video sam Musljiju Smajli (Musliu Smajli), Nebi Smajlija (Nebu Smajli), Šećiri Smajlija (Sheqiri Smail)" i tako dalje "ispred kuće Ljutvije Balje (Lutvi Bala)" koje, gde se gde se prikuplja ova hrana ili šta drugo ... Pa onda kaže: "Nedavno sam čuo da su u selu Račak na brdu iznad staračkog doma povređena dva pripadnika i to jedan sa područja Kačanika, a drugi", kako se zove, "iz sela Račak, nalaze se na lečenju u ambulanti u selu Petrovo. Leči ih doktor Vezir Bajrami (Vezir Bajrami) iz sela Račak" i tako dalje. I onda kaže: "Nije sigurno, ali mislim da u selu Račak ima od 50 do 100 pripadnika UČK". Gospođo Marinković, da li se i ovaj podatak slaže sa ovim prethodnim informacijama koje su prikupila ovlašćena službena lica?
SVEDOK MARINKOVIĆ – ODGOVOR: Jeste.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Izjava koju je dao Sadiki Šerif.

SVEDOK MARINKOVIĆ – ODGOVOR: Slaže se pogotovu sa onom prvom informacijom koju smo pomenuli tu, koju su sačinila službena ovlašćena lica SUP-a Uriševac, informacija od 20. januara 1999. godine.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A da li na osnovu ovakvih informacija koje se prikupljaju, na traziim mestima se i prave te informacije koje pripremaju ovlašćena lica SUP-a Uroševac, u ovom konkretnom slučaju?

SVEDOK MARINKOVIĆ – ODGOVOR: Jeste. Jeste, takav je postupak po ZKP-u.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Dobro, molim vas da ovaj tabulator 48 uvrstite kao dokazni predmet.

SUDIJA ROBINSON: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Hvala. U tabulatoru 49 postoji službena beleška koja je napravljena 28. januara 1999. godine. Da li je ta službena beleška bila deo spisa na kojima ste radili u vezi sa istragom o Račku?

SVEDOK MARINKOVIĆ – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li je ovo uobičajeni način sastavljanja službene beleške? Ovde piše "Službena beleška broj 36" od 1999. godine ", znači Uroševac, Sekretarijat unutrašnjih poslova Uroševac, "sačinjena 29. januara 1999. godine u vezi saznanaja o pogibiji meštana sela Račak, pripadnika UČK".

SVEDOK MARINKOVIĆ – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: I onda se kaže "Operativnim putem, preko prijateljske veze, došli smo do saznanja da je u obračunu sa šiptarskim teroristima sredinom januara meseca ove godine u selu Račak, Skupština opštine Štimlje, likvidirano tri pripadnika UČK i to Sila Šaramet (Syla Sharamet), Sila Kadri (Syla Kadri) i Sila Šučiri (Syla Shuquri).

SVEDOK MARINKOVIĆ – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: I kaže: "Službena beleška se dostavlja na dalju nadležnost". Da li ta lica spadaju ... Šta znači ovo kad se kaže "operativnim putem preko prijateljske veze"? Šta znači kada se u službenoj belešci napiše "operativnim putem preko prijateljske veze, u službenoj belešci Sekretarijata unutrašnjih poslova ovih dolepotpisanih dvojice?

SVEDOK MARINKOVIĆ – ODGOVOR: Pa ovo kad se kaže "operativnim putem" to znači ovlašćena službena lica obavili su razgovor sa licem čiji identitet čuvaju zato što je on njihov saradnik i informa-

tor koji im daje informacije, ali iz bezbednosnih razloga ne sme da se pomene njegovo ime.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A da li ste stvarnivali i ove koji su poginuli, koji su ovde u ovoj belešci pomenuti sa spiskom poginulih, da li se nalaze ili ne nalaze na tom spisku?

SVEDOK MARINKOVIĆ – ODGOVOR: Jeste, u ovoj službenoj belešci gde su navedena ova tri lica po spiski identifikovanih leševa koji su pronađeni u Račku, pojavljuju se Sulja Šeremet i Sulja Šučiri.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A treći se ne pojavljuje.

SVEDOK MARINKOVIĆ – ODGOVOR: Treći se ne pojavljuje.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. Hvala, ovo je dovoljno objašnjenje za ...

SVEDOK MARINKOVIĆ – ODGOVOR: Hoćete da, u ovom spisku mom, ako hoćete da pogledate, to je leš broj 18, Sulja Šaremet i leš broj 20, Sulja Šučiri.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Znači prema ovome što piše u ovoj službenoj belešci, dvojica od trojice koji su pomenuti, se pojavljuju, podudaraju sa onih 40?

SVEDOK MARINKOVIĆ – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Jedan se ne podudara. Hvala. Molim vas da tabulator 49 uvrstite kao dokazni predmet.

TUŽILAC NAJS: Časni Sude, pre nego što se to uradi mislim, bar koliko se ja sećam, da je ovo prvi put da je pred Pretresno veće došla informacija zasnovana na obaveštajnim podacima, gde se izvor tih podataka ne može identifikovati. To je barem rekla svedokinja. To je možda novi faktor, a možda i nije koji bi Pretresno veće trebalo da razmotri pre nego što uvrsti dokument. Naravno, jedino što bi Tužilaštvo ovde moglo da uradi je da pronađe ljude koji su pripremili dokument. I, ukoliko ti ljudi budu potvrdili to što kaže sve-

dokinja, ipak nećemo moći da utvrdimo izvor informacija.

SUDIJA ROBINSON: Time smo se već ranije bavili. Rekli smo da vi to možete da pokrenete tokom unakrsnog ispitivanja. Samo će na kraju Pretresno veće da odluči koliku će težinu da da ovom dokazu. Ipak, mislimo da to, samo po sebi, ne poništava njegovu prihvatljivost.

TUŽILAC NAJS: Ja se možda ne sećam dobro, međutim, meni se čini da je ovo jedna drugačija situacija budući da se ovaj dokument oslanja na informaciju koja je izričito poverljive prirode. Bili bi to, na primer, kao da dođe svedok Tužilaštva i kaže da je od neke obavешtajne službe, ove ili one zemlje, dobio sledeću informaciju. Mislim da se to nije dogodilo ranije na ovom suđenju, ali ovo je dugo suđenje pa sam možda ponešto ispustio iz vida. Ipak, mislim da mi nismo ranije bili u ovakvoj situaciji. U mnogim pravnim sistemima to bi se smatralo neuobičajenim. Kakogod, neću više da vam oduzimam vremena. To je sve što sam želeo da kažem u vezi s ovim dokumentom.

SUDIJA BONOMI: Znači ono što je neobično, vezano za ovaj dokument, je da, budući da u domaćoj jurisdikciji neki tužilac može da se usprotivi unošenju ovog dokumenta zbog nacionalne bezbednosti. Ipak, mi smo ovde u drugoj jurisdikciji i jedna strana nudi ovaj dokument na uvrštenje i vi se njemu ne možete usprotiviti po tom osnovu. Ovaj dokument se ovde nudi na uvrštenje kao jedan od materijala koji se našao u rukama ove svedokinje tokom njene istrage i samo zbog tog razloga on mora da bude prihvatljiv i uvršten u spis. Međutim, kasnije ćemo mi da odlučimo o tome da li taj dokument sadrži istinite navode. To je jedno zasebno pitanje o kome ćete nam vi sigurno nešto kasnije reći. Međutim, meni se sada čini da vi ne možete da prigovorite uvrštenju ovog dokumenta budući da je to materijal koji je tada bio u rukama svedokinje.

TUŽILAC NAJS: Ukoliko su dokazi o mišljenju svedoka vredni za ovo

Pretno veće, a ne dokazi o tačnosti mišljenja, onda da. Onda vidim da se ovaj materijal može uvrstiti po tom osnovu. Međutim, jednom kad prestanemo da razmatramo kakvo je bilo mišljenje svedokinje i počnemo da razmatramo pitanje koliko je tačno bilo mišljenje svedokinje, onda možemo da izrekemo prigovor na takav materijal koji mi ne možemo da proverimo i o kome ne možemo unakrsno da ispitujemo.

SUDIJA BONOMI: Ja sam pogledao nešto od materijala koje je Tužilaštvo uvrstilo tokom svog izvođenja dokaza i mi smo se u jednom trenutku suočili čak sa izjavama o tome šta se govorilo na ulici o nekim stvarima. To je isto ušlo u spis i mi ćemo u jednom trenutku, takođe, morati da odlučimo o tome i da vidimo da li ćemo tome moći da damo bilo kakvu težinu. Verovatno nećemo, ali to je, dakle, ušlo u spis. Jednom prilikom sam video čak da se na tome nešto dalje temeljilo. Prema tome, meni se čini da ovo nije ništa drugačije od nekih materijala koji su usmeno izrečeni kao dokazi Tužilaštva. To što je ovo dokument u pisanom obliku, to nema nikakve veze. To ne daje ovom dokazu drugačiju kategoriju.

TUŽILAC NAJS: Ja prihvatam da smo razne materijale uvrštavali, ali mislim da je ovo prvi put, iako se ja možda ne sećam dobro, da izričito tajne materijale uvrštavamo u spis.

SUDIJA ROBINSON: Hvala na vašoj argumentaciji, gospodine Najs. Uvrštavamo u spis ovaj dokument.

prevodioci: Mikrofon za gospodina Miloševića.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: E, sada je ponovo uključen. Gospođu Marinković, da li ste vi u svojoj istrazi imali u rukama i ovu izjavu koja je data u tabulatoru 50, koju je dao Šaban Rama (Shaban Rama) 16. januara 1999. godine. Sve njegove generalije su uzete. Da li ste imali u rukama tu izjavu?

SVEDOK MARINKOVIĆ – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li je ona deo spisa koji ste vi prikupljali ... Dokaze u vezi sa Račkom?

SVEDOK MARINKOVIĆ – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Šaban Rama kaže da je "u uniformama sa oznakom UČK, u zadnje vreme i sa uniformama sa oznakom ěPUí (Policia Ushtarake)". Šta je ta oznaka ěPUí? Da li ste to ustanovili u toku istrage?

SVEDOK MARINKOVIĆ – ODGOVOR: Pa to je ozaka koju su nosili, kako su oni nazivali, takozvani, njihova posebna policija.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, znači ovde je reč o terorističkoj organizaciji UČK koja ima i neku specijalnu grupu koja nosi "íPU".

SVEDOK MARINKOVIĆ – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li znate šta to na albanskom znači? Čega je skraćenica to? Ovo "P", pretpostavljam policija, ovo ...

SVEDOK MARINKOVIĆ – ODGOVOR: Policija.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ovo "U" ne znate ...

SVEDOK MARINKOVIĆ – ODGOVOR: Ne znam "U" šta ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. I onda...

SUDIJA KVON: Oprostite, gospodine Miloševiću. Da li su Jašović, Sparavalo i Vujnović osobe koje su uzele izjavu i jesu li ti ljudi bili u vašem timu, u to vreme?

SVEDOK MARINKOVIĆ: Oni jesu ovlašćena službena lica SUP-a Uroševac, ali u vreme kad sam ja vršila uviđaj, oni nisu bili prisutni.

SUDIJA KVON: Gde je ta izjava uzeta?

SVEDOK MARINKOVIĆ: Pa obično ili na terenu ili u kancelariji. I dođe građanin, prijavi i ako hoće da obavi razgovor sa ovlašćenim službenim licem, onda se u kancelariji uzima izjava.

SUDIJA KVON: Ovde stoji da je izjava uzeta 16. januara? Znači kad se na vas pucalo kod Račka?

SVEDOK MARINKOVIĆ: Da.

SUDIJA KVON: Znači, to je rađeno kao nešto odvojeno od vaše istrage na licu mesta?

SVEDOK MARINKOVIĆ: Znači šta, pretpostavljam da je ovo lice, zato što kroz informacije koje sam ja imala u toku rada sa Račkom, pojedini svedoci, stanovnici Račka su izjavili da su oni napustili selo Račak pre nego što je krenula akcija, tako da je selo bilo prazno od meštana koji nisu bili pripadnici UČK i koji nisu hteli da učestvuju u nekoj akciji, tako da su se izmestili ili su u Štimlje ili su u Uroševac otišli kod nekih svojih rođaka, sa svojim porodicama. Ja pretpostavljam da je to jedan od tih svedoka.

SUDIJA KVON: Primitio sam da je većina pitanja koja su postavljena ovim svedocima, ko su bili pripadnici OVK. Znači glavna svrha ove istrage je bila da se identifikuju pripadnici OVK. Da li sam u pravu?

SVEDOK MARINKOVIĆ: Da, da se identifikuju i da se utvrde činjenice, da u Račku je bilo veliko uporište terorista.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Gospodine Kvon, u celoj ...

SUDIJA KVON: Možete da nastavite.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Molim da samo jedno objašnjenje imate u vidu. Svih ovih godina, od 1992. godine, što ste mogli da vidite iz spisa, policija nastoji da ustanovi ko su pripadnici UČK. Po toj osnovi

su neki hapšeni.

SUDIJA KVON: Gospodine Miloševiću, to pitanje treba da postavite svedoku, a ne da sami iznosite komentar.

SUDIJA ROBINSON: Samo trenutak, samo trenutak molim vas.

(Pretresno veće se savetuje)

SUDIJA ROBINSON: Sada je vreme za našu prvu pauzu od 20 minuta. Prekidamo sa radom.

(pauza)

SUDIJA ROBINSON: Gospodine Miloševiću, molim vas nastavite.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Hvala, gospodine Robinson. Gospođo Marinković, da li je u ovim godinama, govorim o ovom kritičnom vremenu, unazad 1998. godina, 1997. godina i tako dalje, ali najviše 1998. godine i dalje, najveći broj ubistava od strane UČK izvršen iz zasede?

SVEDOK MARINKOVIĆ – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li je na takav način izvršen i jedan broj ubistava na ovom području o kome govorite, znači Račak, Malopoljce, Rance, pre ovog događaja u Račku, na području SUP-a Uroševac?

SVEDOK MARINKOVIĆ – ODGOVOR: Jeste.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li je, dakle, zadatak policije na osnovu naloga nadležnog tužioca ili nadležnog istražnog sudije bilo da otkriju ko su članovi UČK, koji su mogući počinioci ovih zločina, koji su bili česti i koji su odneli mnogo žrtava?

SVEDOK MARINKOVIĆ – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li je ova izjava koju sada gledamo u tabulatoru 50, uzeta od Šabana Rame, deo tih nastojanja, odnosno tih poslova na otkrivanju članova UČK koji vrše ove zločine?

SVEDOK MARINKOVIĆ – ODGOVOR: Jeste.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Molim vas, gospodine Robinson, da ovu izjavu koja je u tabulatoru 50 prihvatite kao dokazni predmet.

SVEDOK MARINKOVIĆ: Samo bih dodala još ovde, iz ove izjave ima dva imena koja se pominju da su poginula 15. januara 1998. godine kao teroristi UČK, to su Biljalji Ljutvi i Hisenaj Haćif (Hysenaj Haqif) koje imam ja na spisku od ovih 40, koji su pronađeni u džamiji.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, to je u pretposlednjem pasusu ove izjave. Oon kaže: "Čuo sam da su dana 15. januara za vreme oružanih dejstava u selu Račak lišeni života Biljalji Hasana Ljutvi (Bilali Hasan Lutvi) iz sela Račak i Hisenaj Haćif iz sela Petrovo".

SUDIJA ROBINSON: Gospodine Miloševiću i svedokinjo, sudijo Marinković, vi se preklapate i prevodioci vas još jednom mole da usporite.

SVEDOK MARINKOVIĆ: Dobro.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Gospodine Robinson, ja sam zamolio da se ova izjava uvrsti u dokazni predmet. Ona je deo spisa na kome je radila sudija Marinković.

SUDIJA ROBINSON: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Hvala vam.

TUŽILAC NAJS: Oprostite, možda sam ja pogrešio ali na dokumentu sam uspeo da nađem jedno od imena za koje ona kaže da su pri-

padnici UČK.

SUDIJA KVON: Biljalji Lutvi.

TUŽILAC NAJS: Ja moram detaljno da upoznam ovaj materijal, kako bi se dobro pripremio za unakrsno ispitivanje i ako uspem da ustanovim da su ti ljudi pripadnici UČK, ja ću to jasno da kažem.

SUDIJA BONOMI: Onaj drugi je na rasporedu i svedokinja je rekla da je to ime zajedničko i u njenoj istrazi.

TUŽILAC NAJS: Ali ja još nisam našao to ime. Da, našao sam, hvala.

SUDIJA KVON: Ali ja sam čuo Ajet Emimi, dakle tu je bila greška u prevodu.

SUDIJA ROBINSON: Da, to se usvaja.

prevodioci: Mikrofon

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Sad je ukjučen, vidim po svetlu. Da li vam je poznato ime Albanca Đeljadina Mukadinija (Xheladin Mukadini)? Ako jeste, na osnovu čega?

SVEDOK MARINKOVIĆ – ODGOVOR: Jeste, poznato mi je to ime zato što je i on dao izjavu u predkrivičnom postupku ovlašćenim službenim licima, 17. januara 1999. godine.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li je to izjava koju ste vi imali u svom postupku, a koja je sadržana u tabulatoru 51. Đeljadin Muhadini, 17. januar 1999. godine.

SVEDOK MARINKOVIĆ – ODGOVOR: Jeste.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: On tvrdi u izjavi da je stalno nas-

tanjen u selu Račak, u mestu zvanom Česta, opština Štimlje, a od pre dva meseca privremeno živi sa porodicom u Štimlju kod prijatelja Redžaj Muhameta (Rexhaj Muhamet). Dakle, on je napusti o Račak dva meseca pre ovog događaja. Da li ste ustanovili da su građani sela Račak, odnosno meštani sela Račak napustili Račak i da u Račku nije bilo građana u vreme ovog događaja?

SVEDOK MARINKOVIĆ – ODGOVOR: Jeste. Ja kao što sam i napomenula juše, kad sam ušla u selo Račak, ni jednog civila u selu Račak nisam zatekla. Selo je bilo prazno i pusto.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: U ovoj izjavi on govori, on navodi sledeće pripadnike OVK koji su poginuli u Račku 15. januara: "Mujota Sadik sa svojom ćerkom", čije ime ne zna, "Šaćiri Šaća (Shaqiri Shaqa) iz sela Račak", govori te koje je video "u maskirnoj uniformi sa oznakama UČK, Rašiti Enver (Rashiti Enver) iz sela Račak koji se nalazi u OVK u selu Lanište (Llanishte), Ismailji Kadri (Ismaili Kadri) iz sela Račak, Biljali Ljufti iz sela Račak i Zumberi Nijaz (Zymberi Nijaz) iz sela Račak." I onda pominje lice čije ime i prezime ne zna osim da je sa područja Kačanika koji se nalazi u OVK, koji je poginuo 200 metara od podštaba OVK u Račku. I onda kaže da je komandant podštaba u selu, "Biljalji Afet (Bilali Afet) teško povređen i prebačen u njemu nepoznato mesto na lečenje." Da li su to podaci koje ste vi imali u vidu u toku istrage?

SVEDOK MARINKOVIĆ – ODGOVOR: Jeste.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: On navodi "dok sam živeo u selu Račak obezbeđenje kod mesta Česta", a on, podsećam vas kaže da je on nastanjen stalno upravo u mestu zvanom Česta, "u uniformama i sa oznakama UČK i sa pešadijskim naoružanjem vršili su Mujota Sadik, Mehmet Mustafa, Šaćir Šaća, braća Idriz (Idriz Mehmeti) i Bajram Mehmeti (Bajram Mehmeti) i Mehmeti Akuši (Mehmeti Akushi)". On, takođe, pominje podatak koji smo videli u jednoj od ranijih izjava gde kaže "pre mesec dana u selu Račak, kod mesta Česta, povređen su dva pripadnika" i kaže njihova imena i kaže ime onog istog doktora koji ih leči i tako dalje. Da li ste vi upoređivali te

izjave, te podatke i sve to obradili u svom predmetu istrage koja se tiče Račka?

SVEDOK MARINKOVIĆ – ODGOVOR: Jeste. I ovde se pojavljuju dva lica koja on pominje da su poginuli u selu Račak kao pripadnici UČK a to su Biljalji Ljutvi i Zumberi Nijaz.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li se i oni poklapaju sa onim vašim spiskom?

SVEDOK MARINKOVIĆ – ODGOVOR: Jeste.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Odnosno sa spiskom osoba koje ste iz džamije preneli na sudsko-medicinsko veštačenje.

SVEDOK MARINKOVIĆ – ODGOVOR: Da, ali mislim ovde u prevodu da su samo pomenuli Zumberi Nijaz. I Biljalji Ljutvi treba da je.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, nadam se da će to, to što vi vidite pred sobom je transkript ...

SUDIJA BONOMI: Mogu li da pitam nešto o ostalima na popisu? Vidite, tu stoji da su za vreme operacije 15. januara sledeći pripadnici UČK ubijeni u dvorištu podštaba UČK. Prva četiri imena nisu ni na jednom od spiskova, zar ne?

SVEDOK MARINKOVIĆ: Nisu. Nisu, meni su nepoznata.

SUDIJA BONOMI: Zna li šta se dogodilo s njihovim telima?

SVEDOK MARINKOVIĆ: Ne znam. Ja tela koja sam pronašla u Račku, to su tih 40. Sa ostalim ne znam šta je bilo.

SUDIJA BONOMI: Hvala vam.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li ova izjava predstavlja saznanja toga lica od koga je izjava uzeta, to je Đeljadini Muhadin.

SVEDOK MARINKOVIĆ – ODGOVOR: Muhadin.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Gospodine Robinson, molim vas da i ovi izjavu iz tabulatora 51 prihvatite u dokazne predmete.

SUDIJA ROBINSON: Da, da. Tabulator 51. Gospođo Marinković, vi ste prvo videli 18 tela u mrtvačnici. To su bila tela ljudi koji su ubijeni 15. Da li ste pribavili bilo kakve informacije koje bi vam omogućile da ustanovite da je broj tela koja ste vi videli isti kao i broj onih koju su ubijeni 15.

SVEDOK MARINKOVIĆ: Pa ja nisam bila u mogućnosti to da uradim 15. Samo sam deo uviđaja obavila. Ali 18 tela, od tih tela koje smo pronašli u džamiji, tih 40 tela, posle toga ja više nisam imala mogućnosti da dođem i do ostalih, ako ih je bilo, zato što su u selo Račak, ponovo su ušli teroristi i nije se imalo pristupa. Oni su nastavili da otvaraju vatru na ...

SUDIJA ROBINSON: Ja sam želeo da saznam da li ste dobili bilo koje informacije da je ubijeno zaista 40 ljudi ili je bilo 45 ili 50 ili 35, na primer.

SVEDOK MARINKOVIĆ: Nisam dobila informacije. U tom trenutku, ja sam raspolagala samo sa ovim podacima da su bili 40 leševa.

SUDIJA BONOMI: Ali vi ste imali i informacije o drugim pogibijama, a niste imali tela.

SVEDOK MARINKOVIĆ: Ja nakon ovih informacija koje sam dobila i obradila te informacije i uporedila sa onim podacima sa kojima ja raspolazam, videla sam da ih ima više nego što smo ih pronašli. Ali ta tela nisam pronašla.

SUDIJA KVON: Da li ste u to vreme čuli da su neka tela odnele porodice tih ljudi ili pripadnici UČK?

SVEDOK MARINKOVIĆ: Nisam, sa takvim informacijama nisam raspolagala u tom trenutku.

SUDIJA KVON: Hvala vam.

SUDIJA ROBINSON: Izvolite, gospodine Miloševiću.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Gospođo Marinković, 18. kad ste došli u Račak, tela su već bila preneti u džamiju?

SVEDOK MARINKOVIĆ – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li ste vi obišli i okolinu da ustanovite da li ima još kakvih tela ili ste pošli od pretpostavke da su oni sva tela doneli u džamiju?

SVEDOK MARINKOVIĆ – ODGOVOR: Kad smo pronašli ova tela u džamiji, onda smo mi obišli celu okolinu da pronađemo ono što je Voker izjavio na televiziji, da ima žrtava i mesto gde je on pokazao to lociranje. Zato smo nastavili sa uviđajem i celo brdo obišli. Nigde nismo našli ni lokaciju, ni žrtve, niti smo našli tragove koji upućuju na bilo gde i kakvih žrtava da je bilo, tragova krvi ili bilo šta slično i da se negde desio taj masakr kako je Voker predstavio.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, vi ste znači obišli širu okolinu, a sva tela koja su nađena već su bila preneti u džamiju.

SVEDOK MARINKOVIĆ – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, hvala vam. Molim vas da odgovorite na pitanje da li su i ove izjave u tabulatorima 52 i 53 koju su dali Afrim Mustafa (Afrim Mustafa) i Šukri Ajvazi (Shukri Ajvazi) takođe deo vašeg spisa i jeste li ih imali u rukama?

SVEDOK MARINKOVIĆ – ODGOVOR: Jeste. Mustafa Afrim, izjava data 16. januara 1999. godine ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Kod mene je prilično nečitko, ali

odmah posle ovoga on kaže, koliko ja vidim ovde, odmah ispod ove, na srpskom jeziku ispod naslova "Izjava", koja ide posle ovih podataka, kaže da je "dana 15. januara kada su bila oružna dejstva u selu Račak, da je iz sela Račak pobegao u selo Malopoljce." Da li ste to ustanovili?

SVEDOK MARINKOVIĆ – ODGOVOR: Da. Da, samo vidim ovde ... Fotokopija isto i kod mene je ovde nečitka fotokopija.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li ste uporedili da se u ovoj njegovoj izjavi isto kaže da je komandant podštaba bio Biljalji Hasana Afet, a njegov zamenik Šefčet Musljiju (Shefquet Musliu) oboje iz sela Račak.

SVEDOK MARINKOVIĆ – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: I on kaže ovde decidno, ne pretpostavlja, već kaže: "Poznato mi je da u selu Račak ima oko 80 pripadnika UČK". I onda navodi ostale koji su rukovodioci.

SVEDOK MARINKOVIĆ – ODGOVOR: Da, poznata mi je sadržina.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. A imali su punktove na mestima ispred mosta u selu Račak, pored asfaltnog puta, na mesu zvanom Česta, na brdu iznad staračkog doma u selu Račak, gde postoje dva punkta i jedan prema magistralnom putu Štimlje.

SVEDOK MARINKOVIĆ – ODGOVOR: Da, ova dva mesta su uvek imala punkt ... Gde su bili locirani.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: On onda kaže da je 16. januara iz sela Račak krenuo asfaltnim putem pešice prema Štimlju i da je oko 10.00 došao kod mosta u selu Račak, do prodavnice Metuša Mustafe (Metush Mustafa) "u crnim uniformama i sa automatskim puškama na punktu video sam" i onda kaže "Ismailji Kadri, Ismailji Sami (Ismaili Sami), Mahmut Kisni (Mahmut Kisni), Mahmut Banuša (Mahmut Banush), Bećiri Aziza (Beqiri Aziz), gde mi je Kadrija rekao da se, gde se nalaze pripadnici policije u Štimlju i da se u povratku izvestim što sam ja prihvatio". Evo, on mu je dao uput-

stvo da ustanovi gde se nalaze pripadnici policije. To je bila grupa UČK, dakle, 16.

SUDIJA BONOMI: Gospođo Marinković, ovo je primer osobe koja, pretpostavljamo, nije pripadnik UČK i koja je prisutna u Račku 16. januara. Da li ćemo doći do izjava ljudi iz tog kraja koji bi mogli da nam kažu reći šta se tačno dogodilo 15. ili nemate takvih izjava ljudi?

SVEDOK MARINKOVIĆ: Pa, takvih izjava nema koji su tog dana bili u Račku i gledali, sem prisutni teroristi UČK.

SUDIJA BONOMI: Hvala vam.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Hvala. Molim vas da ovu izjavu iz tabulatora 52, prihvatite kao dokazni predmet.

SUDIJA ROBINSON: Da, usvaja se. 52?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da. Molim vas, gospođo Marinković, da kažete, ova izjava u tabulatoru 53 koju je dao Šukri Ajrizi (Shukri Ajrizi), ova je prva bila od 16. januara 1999. godine, a 53, ja ovde ima podatak, Šukri Ajrizi i 24. avgusta 1998. godine, gde na toj izjavi mogu da nađem taj datum? Ja to, a da, da, da, sad vidim. Dana, kod generalija, "zapisnik". "Ali Šukri, rođen" tada i tada i tako dalje, "automehaničar, stalno nastanjen u selu Račak, opština Štimlje dana 24. avgusta 1998. godine, pred ovlašćenim radnicima MUP-a Srbije" i tako dalje, Uroševac, na osnovu člana 151, stav 2 Zakona o krivičnom postupku, dobrovoljno dao sledeću izjavu". I onda on ovde kaže, dakle, želim da vas pitam da li se to što on ovde kaže slaže sa podacima u informaciji ovlašćenih predstavnika Sekretarijata za unutrašnje poslove koju smo na početku gledali. On je ovu izjavu dao 24. avgusta 1998. godine i on govori da je početkom jula 1998. godine u prodavnici Metuš Imerija (Metush Imeri) u Račku, opština Štimlje, sreo sa Šučeri Sadikom (Shuqeri Sadik) koji ga je obavestio

da je održan sastanak u džamiji. Dakle, govori o istom događaju i da ga je kontaktirao Isak Musljiju (Isak Musliu), član štaba OVK u selu Rance, opština Štimlje. Govori, govori kako su ga zadužili da prikuplja novac i ovde se pominju ista imena koja se pominju u više ovih izjava. A ova je izjava data avgusta 1998. godine. Da li ste vi ovu izjavu imali u svom predmetu kad ste vršili istragu?

SVEDOK MARINKOVIĆ – ODGOVOR: Da i ovo je izjava u kojoj je ovaj građanin koji je vodio razgovor sa ovlašćenim službenim licima, izneo sve podatke i činjenice koje su posle ta ovlašćena službena lica sačinili informaciju i sa ovim podacima se slaže. On govori o ovom sastanku u džamiji gde je održan sastanak, da su se na tom sastanku se dogovarali da prikupe novac koji im je bio potreban zbog naoružanja, navodi imena pripadnika UČK i u selo Rance kad je nosio novac koji je sakupio, oko 16.000 nemačkih maraka, na ulazu u selo Rance, da su ga tu zaustavili, naoružani stražar UČK i tome slično.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Dobro. Da li vam je poznato ime ... Molim vas, gospodine Robinson, da ovaj tabulator 54 prihvatite, takođe, kao dokazni predmet. 53.

SUDIJA ROBINSON: 53? Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: U tabulatoru 54 je izjava Albanca Mustafe Farija (Mustafa Fari). Da li je ta izjava bila u vašim spisima kad ste vršili istragu oo Račku?

SVEDOK MARINKOVIĆ – ODGOVOR: Mustafa Fari, jeste. 16. februara 1999. godine, od njega je uzeta izjava.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. On kaže da je krajem decembra 1998. godine kad je otišao u Račak da obiđe kuću da su ga zaustavili pripadnici OVK naoružani automatskim puškama i govori ko su bili Afet i Ljutfi Biljalji iz sela Račak i tražili od njega da se priključi OVK u selu Račak. I onda kaže da je pripadnik OVK Biljalji Ljufi 15. januara 1999. godine lišen života u selu Račak za vreme

oružanih dejstava dok je tada Biljali Afet teško povređen koji je, inače, bio i komandant štaba OVK u Račku, a pseudonim mu je "Ćopa". To se slaže sa onim ranijim izjavama.

SVEDOK MARINKOVIĆ – ODGOVOR: Da. I ovde se ponovo pominje Biljalji Ljutfi koga smo već iz ranijih izjava i podataka došli do saznanja da je poginuo 15. januara. Kao pripadnik UČK.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Gospođo Marinković, da li je u toku ovog višednevnog uviđaja ili pokušaja da izvršite uviđaj, u periodu od 15. do 18. neki od policajca bio neposredno uz vas i lično vas štitio?

SVEDOK MARINKOVIĆ – ODGOVOR: Jeste. To je bio policajac Mekić Miro. On je bio izbeglica...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li možete da kažete šta se s njim dogodilo?

SVEDOK MARINKOVIĆ – ODGOVOR: Mekić Miro, koji je bio sve vreme uz mene kada smo pokušavali, vršili uviđaj, sutradan, 19. januara 1999. godinem, nastradao je u selu Račak. Na njega je pucano iz zasede, iz snajperske puške i poginuo je.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. Ja se izvinjavam za svoj propust, gospodine Robinson. Molim vas da tabulator 54 koji smo maločas gledali, izjava Fari Mustafe, koja je deo spisa gospođe Marinković, se uvrsti u dokazne predmete, a tabulator 55 sadrži spise koji se odnose na ubistvo ovog policajca, koji je 19., kako se vidi, da je "Okružno javno tužilaštvo istražnom sudiji Danici Marinković, dana 19. oko 12.30, u rejonu sela Račak, u akciji hvatanja i hapšenja šiptarskih terorista, ubijen je Mekić Miro, pomoćnik komandira policijske stanice Uroševac, a povređeni su Stamenković Jovica, policajac i Nikčević Radojica, policajac." Dakle, policajac je jedan ubijen, dva povređeni. I ovi se spisi odnose na ta ubistva koja su se dogodila, odnosno to ubistvo koje se dogodilo 19., neposredno posle događaja gde je stradao ovaj pripadnik policije koji je vas obezbeđivao u vršenju istrage. Je li to tako?

SVEDOK MARINKOVIĆ – ODGOVOR: Da, jeste. Ostavio je ženu i dvoje dece. A inače je bio izbeglica iz Bosne koji je došao tu da živi i da radi i nastradao je.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Dobro. Molim vas da se i ovaj tabulator 55 ...

SUDIJA ROBINSON: Na kom tabulatoru ste sada? 55?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: 55. Tu su spisi ...

SUDIJA ROBINSON: Ali ovde nemamo ništa na engleskom, gospodine Miloševiću.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Žao mi je. Ja sam mislio da je to prevedeno. Ovo su podaci Instituta za sudsku medicinu u vezi sa ubistvom ovog policajca Mekić Mire. Ovo sam pročitao ...

SUDIJA ROBINSON: Označićemo to za identifikaciju.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Hvala.

SUDIJA ROBINSON: Gospodine Miloševiću, iako mi uvrštavamo te dokumente i Pretresno veće smatra da je sasvim pravilno da se oni uvrste, vrednost koju ćemo da pridamo svim tim izjavama zavisice i od činjenice da ti svedoci nisu dostupni za unakrsno ispitivanje. Molim vas da to imate na umu.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Ja imam na umu, ali imam na umu da su to zvanična dokumenta spisa koji je sudija Marinković radila i da ste mogli sami da se uverite da se mnoge te izjave podudaraju i po imenima i po mestima i po događajima. Dakle, te različite izjave, različitih datuma, imate, znači, od avgusta 1998. godine i decembra 1998. godine, pa do tamo negde ...

SUDIJA ROBINSON: Prihvatljivost dokumenta je jedna stvar, ali kad budemo procenjivali vrednost koja zavisi od istinitosti navoda sadržanih u tim izjavama, mi ćemo morati da uzmemo u obzir činjenicu da ti svedoci ovde ne mogu unakrsno da se ispituju. Izvolite, nastavite.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Gospodine Robinson, sada ću preći na jedn drugi, veoma, veoma značajan događaj iz 1998. godine koji se odnosi na lokalitet Klečka (Klecke). Gospođo Marinković, da li su vam poznata imena Ljuana (Luan Mazreku) i Bekima Mazrekua (Bekim Mazreku)?

SVEDOK MARINKOVIĆ – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Za koji događaj su vezana njihova imena?

SVEDOK MARINKOVIĆ – ODGOVOR: Protiv ova dva lica sam sprovela istragu 1998. godine, a vezani su za događaj kada je bio napad na Orahovac (Rahovec), u vremenu od 17. do 22. jula 1998. godine, prilikom kojeg napad su oteta i kidnapovana 43 civila iz Orahovca, u kojim događajima su učestvovali i oni kao pripadnici terorističke bande, koja je svoj štab imala u Mališevu (Malisheve).

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A da li su vam poznata imena lica otetih prilikom napada jer je tu bilo, tu su bili većinom Srbi, a da li je bilo i Albanaca među tim otetim licima?

SVEDOK MARINKOVIĆ – ODGOVOR: Jeste, u tih 43 bilo je oteto i Albanaca civila.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Svi oteti su bili civilni?

SVEDOK MARINKOVIĆ – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. A da li je Okružni sud u Prištini i Okružno javno tužilaštvo raspolagalo spiskom svih tih kidnapovanih lica u napadu na Orahovac?

SVEDOK MARINKOVIĆ – ODGOVOR: Jeste.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Jeste vi imali prilike da pročitate pažljivo ta dokumenta?

SVEDOK MARINKOVIĆ – ODGOVOR: Jeste. To je bio sastavni deo dokaza u istrazi.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, molim vas da pogledate tabulator 56 i da mi kažete da li je to taj spisak, "Kidnapovana i ubijena lica u periodu od 17. do 22. jula 1998. godine, Orahovac" i onda se daje prebivalište, prezime, ime oca, ime i datum napada i status žrtve. Dakle, ovde je 43 na spisku kidnapovana i dva lica ubijena prilikom tog napada. Je li to taj spisak koji ste rekli da ste imali?

SVEDOK MARINKOVIĆ – ODGOVOR: Da, da, to je taj spisak gde se pominju sva oteta lica i ova dva što su ubijena, a između ovih 43 koji su oteti, pominju se: redni broj 20, Hamza Gani (Hamza Gani); 21 Isaku Hajrulah (Isaku Hajrullah); 22 Isaku Azem (Isaku Azem). Znači među ovim civilima su bili oteti i Albanci.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, vi ste već rekli da su među civilima bili oteti Albanci. Na sledećoj stranici u istom ovom tabulatoru nalazi se jedan spis Okružnog javnog tužilaštva od 2001. godine, pa želim da vas zamolim da objasnite taj spis jer ovde se kaže: "U skladu sa izvedenim dokazima u glavnom pretresu u skladu sa članom 337 stav 1 Zakona o krivičnom postupku, vršim izmenu optužnice protiv okrivljenih Ljuana i Bekima Mazrekua koja će u dispozitivu sada glasiti "i" i onda dalje kaže, "što su Ljuan marta (Luan Marta), Bekim maja (Bekim Maja) 1998. godine u Mališevu postali pripadnici terorističke bande pod nazivom Ljumi (Lumi)", i onda dalje, "u nameri ugrožavanja ustavnog uređenja i bezbednosti SRJ preduzeli akte nasilja kojima je stvoreno osećanje nesigurnosti kod građana na taj našin što je prvookrivljeni Ljuan sa više pripadnika učestvovao u napadu na grad Orahovac u perodu od 17. do 22. jula 1998. godine, prilikom kojeg je ubijen meštalin Kostić Anđelko i Nikolić Rajko, istovremeno kidnapovana 43 lica koji su, najpre,

odvedeni u Mališevo, a zatim zajedno sa otetim licima iz drugih mesta, odvedeni u selo Klečka u opštini Lipljan i time činili grupu od 100 kidnapovanih ljudi gde su najpre mučeni i gde je Ljuan silovao jednu devojčicu srpske nacionalnosti starosti između 12 i 15 godina, a jednom srpskom dečaku starosti oko osam godina odsekao uvo, dok je Bekim izvršio silovanje više ženskih osoba srpske nacionalnosti nakon čega su njih dvojica, zajedno sa još 18 pripadnika bande izvršili masovno streljanje mučenih i masakriranih lica umišljajno ih lišavajući života". I potpisao javni tužilac. Da li ste vi ... Da li je to taj događaj u vezi s kojim ste vi vodili istragu?

SVEDOK MARINKOVIĆ – ODGOVOR: Jeste.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li je bilo koje od tih lica ikada pronađeno?

SVEDOK MARINKOVIĆ – ODGOVOR: Nije pronađeno do dan danas ni jedno od ovih lica.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li je ovo što imamo sada, pošto se radi ovde o braći Mazreku protiv kojih imamo ovde ove podatke, vođen krivični postupak, da li je ovo što imamo u tabulatoru 57 "Presuda" Okružnog suda u Nišu?

SUDIJA BONONI: Pre nego što pređemo na sledeći tabulator, u ovom dokumentu stoji da je optužnica izmenjena. "Ovim izmenjujem optužnicu". Kako je ona ranije glasila?

SVEDOK MARINKOVIĆ: Da vam kažem, mi smo, ja sam kao istražni sudija, postupajući po zahtevu javnog tužioca protiv Ljuana i Bekima Mazrekua sprovodila istragu 1998. godine. To je bilo avgusta meseca. Međutim, kad smo napustili Prištinu, spisi predmeta su ostali tamo, pa smo mi posle, u skladu sa Zakonom o krivičnom postupku, vršili obnovu spisa predmeta. I sve dokaze koje smo mogli da skupimo, a u tome su nam pomogli i stranke i sami branioci, advokati okrivljenih, obnovljeni su spisi i nakon toga, sve dokaze koji su tužicu bili dostupni u tom trenutku, on je podigao optužnicu, kako je sada i to je tu

optužnicu na glavnom pretresu, kada je počeo glavni pretres, zato što je prethodno bila podignuta optužnica još u Prištini.

SUDIJA BONOMI: Ovde se tereti za krivično delo terorizma. Koja je maksimalna kazna za terorizam?

SVEDOK MARINKOVIĆ: Za ovo krivično delo, po Zakonu o krivičnom postupku, predviđeno je da se počinilac može kazniti najmanje tri godine, a što znači da može i 20 koje je bila maksimum predviđena kazna zatvora u to vreme. Za krivično delo "terorizam".

SUDIJA ROBINSON: A koja je bila maksimalna kazna za višestruko ubistvo?

SVEDOK MARINKOVIĆ: Pa znate, za višestruko ubistvo, po Zakonu o krivičnom postupku Srbije, bila je predviđena i smrtna kazna...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Odnosno Krivičnom zakonu

SVEDOK MARINKOVIĆ: Da, Krivičnom zakonu Srbije je bila predviđena i smrtna kazna a zakonom, Krivičnim zakonom Jugoslavije ukinuta je bila smrtna kazna. A terorizam kao krivično delo je bio predviđen saveznim zakonom.

SUDIJA BONOMI: Dobro. Pretpostavimo da je neko proglašen krivim za višestruko ubistvo, ali da nije osuđen na smrt. Dakle, ostavimo smrtnu kaznu po strani. Koja je, onda, moguća maksimalna moguća kazna za višestruko ubistvo?

SVEDOK MARINKOVIĆ: 20 godina, isto. To je maksimalna kazna.

SUDIJA BONOMI: Hvala vam.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Gospodine Bonomi (Bonomy), samo da vam dodam, to je najviša moguća vremenska kazna tada po

Krivičnom zakonu Jugoslavije. Čak i u slučaju da se izrekne smrtna kazna pa se ona zameni zatvorkom kaznom, moguće je zameniti sa 20 godina, jer je to maksimalna vremenska kazna, istovremeno.

SUDIJA KVON: Gospođo Marinković, izgleda da je gospodin Milošević završio sa incidentom u Račku, ali bih još nešto želeo da pitam. Vi ste imali mnogo izjava svedoka u kojima se identifikuju pripadnici OVK. U tim izjavama nalazi se mnogo imena za koje se tvrdi da su pripadnici OVK. Koliko se tih imena poklapa, odnosno, može da se pronađe na vašem spisku žrtava ili na spisku žrtava iz optužnice? Da li imate dovoljno saznanja da odgovorite na to pitanje?

SVEDOK MARINKOVIĆ: Ja mogu da kažem što se tiče spiska ovog koji ja imam. Ovde što sam ja upoređivala, na osnovu tih podataka koji su mi bili dostupni i koje sam imala, pojavljuju se Iljalji Ljutvi (Ilali Lutfi), Mustafa Muhamet (Mustafa Muhamet), Jakupi Ešref (Jakupi Eshref), Hisenaj Haćif (Hysenaj Haqif), Sulja Šaremet (Syla Sharemet), Ljimini Fatmir (Limani Fatmir) i Zumberi Nijaz.

SUDIJA KVON: Znači koliko ih ukupno ima? Sedam? Hvala.

TUŽILAC NAJS: Časni Sude, mi još nismo uporedili spiskove, međutim gospodin Sakson (Saxon) izgleda da ima još jednog ili dvojicu ljudi koje možemo da pronađemo na oba spiska.

SUDIJA KVON: Hvala. Nastavite, gospodine Miloševiću.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Da se vratimo na spise koji se tiču kidnapovanih i ubijenih lica. Ovde su pomenuti stotinu kidnapovanih ljudi koji su streljani, prvo mučeni, streljani i dalje ... To što se dogodilo u Klečki, to je u tabulatoru 56, spisak koji ste pominjali i ova izmenjena optužnica u kojoj se pominje 100 ubijenih i masakriranih uz silovanje, naravno i sve ovo drugo, da ne čitam ponovo,

molim vas da prihvatite tabulator 56 kao dokazni predmet.

SUDIJA ROBINSON: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: U tabulatoru 57, gospođo Marinković, da li je tu presuda Okružnog suda u Nišu u vezi sa ovom braćom Mazreku? Sada ... Dobro, samo da ustanovilo, je li to presuda Okružnog suda u Nišu?

SVEDOK MARINKOVIĆ – ODGOVOR: Jeste.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ona je doneta na bazi optužnice koju je javni tužilac sačinio, na bazi vaše istrage, je li tako?

SVEDOK MARINKOVIĆ – ODGOVOR: Da. Tako je.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Dobro. Molim vas da se prihvatite u dokazni predmet tabulator 57.

SUDIJA KVON: Kod nas stoji beleška da se prvih devet strana ne može pročitati tako da tih devet stranica nije ni prevedeno.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Ja mogu da pročitam ove stranice, gospodine Kvon, nije mi poznato, niko mi nije skrenuo pažnju da se ne može pročitati. Nije najčitkije, ja ne mogu da tvrdim da je najčitkija fotokopija, ali, evo, ako stavite na grafoskop srpski tekst ...

SUDIJA KVON: Najbolje da ovo označimo za identifikaciju, te stranice, a onda nam vi dostavite stranice koje će da budu čitke, tako da mogu da se prevedu.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. Vi ste u toku istražnog postupka kao istražni sudija Okružnog suda u Prištini neposredno saslušali i jednog i drugog od braće Mazreku. Je li tako?

SVEDOK MARINKOVIĆ – ODGOVOR: Jeste.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li je u tabulatoru 57, u tabu-

latoru 58, dokument u kome se nalazi izjava Ljuana Mazrekua koju je dao 6. avgusta 1998. godine?

SVEDOK MARINKOVIĆ – ODGOVOR: Jeste. To je "Zapisnik o ispiti- vanju Ljuana Mazrekua dana 6. avgusta 1998. godine". To je taj obrazac, formular kako se sasluša, na kom obrascu se sasluša osumnjičeni.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Možete li, ali samo ukratko da kažete šta vam je tom prilikom rekao Ljuan Mazreku?

SVEDOK MARINKOVIĆ – ODGOVOR: Ljuan Mazreku je tom prilikom ispričao kako i kada je postao pripadnik terorističke bande koja se nazivala "Ljumi" i da je to bilo 1998. godine u početku, decembra meseca. Ne 1998. godine nego ... Samo malo da ja ... Početkom 1998. godine. Onda ovde priča koliko je članova brojala ta organi- zacija, ko je sve bio, koji su sve bili komandanti, pa onda ovde pom- inje Ganija Krasnići (Gani Krasniqi), Hisni Kiljaja (Hisni Kilaj), Skendera Krasnići (Skender Krasniqi), da su pojedini članovi OVK odlazili na vojnu obuku u Albaniju, da su iz Albanije ilegalno prenosili naoružanje...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Samo da vam skrenem pažnju, on govori koji su članovi štaba, a ovde kaže "pošto nisu mogli da za sve imaju iste uniforme, kupovali su na pijaci crnu odeću i stavljali oznake ëUČK". A onda, pred kraj ovog pasusa velikog, na drugoj strani izjava "oružje je svake nedelje dolazilo iz Albanije", to je ono šta vam je rekao.

SVEDOK MARINKOVIĆ – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dalje.

SVEDOK MARINKOVIĆ – ODGOVOR: Dalje, da je išao i obilazio po nalogu svojih komandanata, obilazio teren, Orahovac, Dulje (Duhel), Lapušnik (Llapushik), da su čuvali straže gde im je bilo naređeno. Posle toga da je formirana posebna specijalna jedinica u sastvu te njihove bande od 15 ljudi u kojoj je bio i on. Onda ovde navodi kako je bio jedan od učesnika kad je napad izvršen na

Orahovac i kako je gledao kad su pripadnici UČK ušli u selo, kako su otimali ljude, civile, stavljali ih u teretna putnička vozila i prevozili iz Orahovca prema putu u Mališevo, gde je bio štab UČK.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, samo da vam skrenem pažnju na stranu 3, on kaže, u trećem pasusu na početku: "Po nalogu Ganija Krasnići, trebali smo da izvršimo zadatak u Suvoj Reci, da nasilno dovedemo dva Albanca, Agima Taći (Agim Thaqi) i Faika Batići (Faik Batiqi) zbog toga što saraduju sa srpskom policijom". I onda objašnjava kako su sve to izveli.

SVEDOK MARINKOVIĆ – ODGOVOR: Da, tačno je, na trećoj stranici on tačno objašnjava kako su došli do tih lica, kako su ih maltretirali, masakrirali i sve šta su im radili.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Onda govore dalje o jednom Albancu koji nije znao gde mu je brat pa su toga uhvatili, vezali ga i njega, takođe, odveli.

SVEDOK MARINKOVIĆ – ODGOVOR: Na ovoj drugoj strani njegov iskaz i njegovo kazivanje, kod mene je bili dosta dugaško, šest stranica, tako da je detaljno opisao sve aktivnosti, šta su radili, šta se dešavalo, onda je ovde, na strani 5, priča ... Ova oteta lica iz Orahovca, kako su bili smešteni u prostorije u Mališevo gde je bio njihov štab i kako su ta lica maltretirana, zlostavljana, da je među njima bilo i žena i dece i starih ljudi i da su posle toga prebačeni i autobusom i kamionima na brdo Klečka.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, ali na strani 4 on opisuje detaljno kako im je naređeno da Skender Krasnići i Hisni dođu i masakriraju Faika Batići, takođe Albanca i onda su masakrirali "kao i mi" kaže, Agima Taćija. "Mi", misli na sebe i njegove, pa onda u ovom kratkom drugom pasusu na strani 4, kaže: "Zaboravio sam da kažem da smo ja i Agim masakrirali Agima dok mu je Dardan (Dardan) sekao prste na nogama. Ja sam Agima držao, oborili ga na pod, mojim nogama zgazio ga na kolena, Dardan stavio nogu na čelo i kosom zaklao ga ...

SUDIJA ROBINSON: Kako glasi pitanje, gospodine Miloševiću? Mi tu izjavu i sami možemo da pročitamo.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dakle, vi ste vršili istragu o svim zločinima i nad Srbima i nad Albancima, koji su izvršili pripadnici UČK?

SVEDOK MARINKOVIĆ – ODGOVOR: Jeste. To je tačno.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: I on kaže: "U grupi oteatih lica ne znam koliko je bilo Srba, ali veći deo su bili Srbi, a manji Albanci". To kaže na šestoj strani.

SVEDOK MARINKOVIĆ – ODGOVOR: Sad ovde što je bitno, što bih ja dodala, kad su civili prebačeni na brdo Klečka, tamo su zlostavljani, maltretirani i streljani. To Ljuan Mazreku priča ...

SUDIJA BONOMI: Gospodine Miloševiću, mogu li da postavim pitanje u čemu je relevantnost tog detalja za optužnicu kojom se mi ovde bavimo?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Relevantan je u tome što se pokazuje da, kao što vidite iz ovih spisa, ovde je reč o jednom od najstarijih zločina gde je 100 ljudi mučeno, streljano i posle toga zapaljeno u Klečki. Dakle, vidi se da čak i takve, najstrašnije zločine, vršene su istrage, počinoci hapšeni ... Kao što vidite niko nije likvidirao braću Mazreku, već su hapšeni, saslušavani po Zakonu o krivičnom postupku, suđeno im i pokazuje se na koji način su funkcionisali organi u vezi sa terorizmom i najtežim delima, kao što vidite ovde, masovnim ubistvima koje su oni počinili. A ovde se tvrdi ...

SUDIJA BONOMI: Ja ne vidim potrebe da ulazimo u detalje. Iz ovog dokumenta je jasno da su ti ljudi osuđeni na maksimalnu zatvorsku kaznu i onda se samo iz toga može jednostavno zaključiti kakva je bila težina dela koje su počinili.

SUDIJA ROBINSON: Idite dalje, gospodine Miloševiću.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Molim vas da prihvatite tabulator 58 u dokazni predmet.

SUDIJA ROBINSON: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Gospođo Marinković, u tabulatoru 59 je izjava Bekima Mazrekua.

SUDIJA ROBINSON: To nije prevedeno pa ćemo da označimo samo za identifikaciju.

SUDIJA KVON: Da li nam je ta izjava uopšte potrebna?

SUDIJA ROBINSON: O čemu se govori u toj izjavi?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa evo, to može da nam kaže istražni sudija koji je vodio istragu, da ja ne citiram sada.

SVEDOK MARINKOVIĆ – ODGOVOR: U ovom tabulatoru 59 nalazi se zapisnik o saslušanju drgookrivljenog Bekima Mazrekua, koji je zajedno sa Ljuanom Mazreku osumnjičen, a posle toga i osuđen za krivično delo "terorizam". Na ovom zapisniku, ja sam ga kao istražni sudija ispitivala i on je davao svoju izjavu kao osumnjičeni. U prisustvu svog branioca, advokata i u prisustvu prevodioca. I to je detaljno opisao kako je postao pripadnik terorističke bande UČK, šta je sve radio kao pripadnik i, na kraju, pominje da je učestvovao u streljanju civila na brdu Klečka. U najkraćim crtama njegov iskaz.

SUDIJA ROBINSON: Izvolite, gospodine Miloševiću.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Uzmite ovo kao dokazni predmet ili, ako nije preveden znači samo za identifikaciju, ako sam vas dobro razumeo?

SUDIJA ROBINSON: Da. To ćemo da označimo za identifikaciju.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Dobro, hvala. Da li možemo sada da vidi-

mo tabulator 61, jedan video prilog.

SUDIJA ROBINSON: Gospodine Miloševiću, da li se i to odnosi na incident u Klečki? I video traka?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Da, to je upravo video traka koja pokazuje, koja je veoma, veoma sadržajna, gde se vidi ...

SUDIJA ROBINSON: To ništa neće da doda.

SUDIJA KVON: Želite li da pređemo na tabulator 63? Izgleda da se tamo nalaze neke nove informacije.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Ja ću preći na tabulator 63 kad na njega dođem.

SUDIJA ROBINSON: Ne želimo da gledamo ovu video traku.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Samo želim da napomenem da je to video traka na kojoj se zaista vidi dokumentovano kakav je strašan zločin napravljen. Onda ću samo da pitam sudiju, a šta je se desilo sa ...

SUDIJA ROBINSON: Idite dalje.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. Pitaću samo sudiju Marinković šta se desilo sa braćom Mazreku koji su osuđeni, znači, na 20 godina, za ovo delo?

SVEDOK MARINKOVIĆ – ODGOVOR: Oni su pušteni da se brane ... U stvari, pušteni na slobodu.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A ko ih je pustio na slobodu?

SVEDOK MARINKOVIĆ – ODGOVOR: Pustila ih je vlast prošle godine ili pretprošle, sa grupom albanskih pritvorenika koji su pušteni. Iz kojih razloga i kako, ja ne znam.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Kad kažete "vlast", mislite na vlasti u Beogradu?

SVEDOK MARINKOVIĆ – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Hvala, gospođo Marinković. Pošto nećete da vidite ovaj video snimak, ja ću ići na sledeća pitanja, na sledeću temu. Gospođo Marinković, u paragrafu 66 kosovske optužnice, stoji: "Dana 22. maja 1999. godine ili približno tog datuma, u ranim jutarnjim časovima jedno uniformisano lice ...

SUDIJA KVON: To je 66(k).

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Tačno. 66(k).

SUDIJA ROBINSON: To ste mogli da nam kažete, gospodine Miloševiću.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Žao mi je, propustio sam. To je paragraf 66, to sam rekao tačno, ali "k" sam propustio. Ali evo, dakle, gospođo Marinković, u paragrafu 66(k), stoji "Dana 22. maja 1999. godine ili približno tog datuma, u ranim jutarnjim časovima jedno uniformisano lice u zatvorskom kompleksu Dubrava (Dubrave), opština Istok (Istog), objavilo je sa stražarnice da svi zatvorenici treba da uzmu svoje lične stvari i da se postroje na sportskom terenu zatvorskog kompleksa kako bi ih pebacili u zatvor u Nišu, u Sbiji". To piše u paragrafu 66(k). "Za veoma kratko vreme, na sportskom terenu se okupilo na stotine zatvorenika sa torbama u kojima su bile lične stvari, postrojilo se u redove da sačekaju prevoz. Bez upozorenja, uniformisana lica su na zatvorenike otvorila vatru sa stražarnice, iz otvora na zidu koji okružuje kompleks i mitraljeskih gnezda sa druge strane zida. Mnogi zatvorenici su na mestu poginuli, a drugi su ranjeni." Evo, ja sam vam ovo citirao, gospođo Marinković, da li je nešto od ovoga što ovde piše tačno?

SUDIJA ROBINSON: Ne. Prvo morate da iznesete osnove. Prvo morate da ustanovite da li je svedokinja to istraživala, kako je ona saznala za to i tako dalje.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: U redu. Ustanoviću i to kako je saznala, bez obzira što ovo što sam pročitao liči na jedan jeftin kriminalni film. Gospođo Marinković, kakva je vaša ...

SUDIJA ROBINSON: Ovo što ste rekli je vrlo jeftino.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Gospodine Robinson, ovo je neverovatno ...

SUDIJA ROBINSON: Idite dalje. Iznesite osnove da bi svedokinja onda mogla da da informacije koje su vam potrebne u vezi sa paragrafom 66(k).

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. Kakva je vaša službena veza sa ovim događajem? Sa događajem u zatvoru Dubrava u Istoku? Kakva je vaša službena veza sa događajem u zatvoru Dubrava u Istoku, s obzirom da Istok nije na području Okružnog suda Priština?

SVEDOK MARINKOVIĆ – ODGOVOR: Moja službena veza, vezano za događanja u Dubravi, jesu ta zato što tih dana, od 21. pa tri-četiri dana uzastopno, je NATO bombardovao i gađao ovaj objekat. Veliki broj i zaposlenih i pritvorenih lica su bili stradali, ranjeni i poginuli. Jedan broj ranjenih pritvorenika su prebačeni u VP dom Lipljan koji je u nadležnosti Okružnog suda Priština. Od tih lica koja su prebačena u Lipljan, gde im je pružena lekarska pomoć i hospitalizovani su, trojica su preko noći podlegli zadobijenim povredama. To se desilo 24. maja 1999. godine, gde sam ja sutradan bila obaveštena, kao istražni sudija, da ima troje koji su podlegli povredama i ja sam otišla na lice mesta da, vezano za to, izvršim uviđaj.

SUDIJA ROBINSON: I šta ste tamo našli?

SVEDOK MARINKOVIĆ: Kad sam otišla u VP dom u Lipljan, od strane ovlašćenog lica koji je bio u VP domu, obavestio me je da je veći broj lica iz Dubrave prebačen u Lipljan, gde im je ukazana lekarska pomoć. Oni koji su teže ranjeni i povređeni, prebačeni su u bolnicu u Prištini, a da su ova tri lica preminula od zadobijenih povreda. Ja sam sačinila zapisnik uviđaja na licu mesta i u zapisniku navela sva tri lica sa svim bližim podacima i dala nalog Institutu sudske medicine da se izvrši obdukcija leševa kako bi se utvrdio uzrok smrti, pa su sva tri tela prebačena na Insitut sudske medicine u Prištini.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: I šta je utvrđeno u vašoj istrazi, gospođo Marinković?

SVEDOK MARINKOVIĆ – ODGOVOR: Da su ova tri zatvorenika nastradala od povreda zadobijenih od gađanja NATO avijacije, da su bile u pitanju bombe, koje su gađale objekat u Dubravi.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Gospođo Marinković, dakle, činjenica je da su povređeni zatvorenici prebačeni u bolnice. Je li to tačno?

SVEDOK MARINKOVIĆ – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Iz ovoga što sam vam citirao optužnicu proizilazi da su oni streljani, pa oni koji nisu poginuli, a povređeni su, odneti su u bolnicu. Je li to tako treba da proizilazi?

SVEDOK MARINKOVIĆ – ODGOVOR: Ne, to nije tako.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A da li ste vi imali ikakva saznanja o bombardovanju zatvora Dubrava, ne samo 22. maja na koji se odnosi ovaj paragraf 66(k), nego i 21. 22. 23. 24. odnosno 22. 23. 24. i 25. maja? Četiri dana uzastopce. Da li su vam poznati ti podaci?

SVEDOK MARINKOVIĆ – ODGOVOR: Jeste. Ti podaci su mi poznati zato što sam stupila, posle toga, sa kolegom, istražnim sudijom, koji je vršio uviđaj na licu mesta, koji je pokušao 21. pa nije uspeo, pa je pokušao 22. 24. i 25., o čemu je sačinio službenu belešku i sačinio zapisnik o uviđaju na licu mesta i prosledio meni kopiju da bih ja

povezala svoj zapisnik između tih događanja što su se desili tih dana, a isto taj kolega koji je vršio uviđaj i on je bio ranjen između ostalih koji su bili ranjeni toga dana.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa dobro, gospođo Marinković, za koje dane vi znate da je bombardovano od strane NATO avijacije taj kompleks "Dubrava"?

SVEDOK MARINKOVIĆ – ODGOVOR: Počelo se 21., 21. maja i taj dan, negde u popodnevnim časovima i trajalo je do uveče, tako da je bio sprečen istražni sudija da izvrši uviđaj, onda sutradan, kad je pokušao, ponovo je nastavljeno sa NATO bombardovanjem.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Sad ste pomenuli vezu sa zapisnikom o uviđaju koji ste vi povezali sa svojim predmetom. Da li je to ovaj zapisnik u tabulatoru 63?

SVEDOK MARINKOVIĆ – ODGOVOR: Jeste, to je zapisnik o uviđaju koji je pod poslovnim brojem 97/99.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. Gore u levom uglu piše: "Republika Srbija, Autonomna Pokrajina Kosovo i Metohija, zapisnik o uviđaju" i onda stoji: "Dežurna uviđajna ekipa Okružnog suda u Peći (Peje) sa istražnim sudijom Vladanom S. Bojićem, je dana 21. maja 1999. godine u 12.45 izašla na lice mesta radi vršenja uviđaja" i onda se pominju članovi Zakona o krivičnom postupku, "na osnovu obaveštenaja MUP-a Peć o tome da je toga dana u jutarnjim časovima, u razmaku od 8.20 minuta do 10.20 minuta, vazduhoplovstvo NATO saveza izvršilo bombardovanje Kazneno-popravnog doma, Zavoda Dubrava kod Istoka i da je tom prilikom neutvrđani broj lica izgubio život i da je pričinjena velika materijalna šteta." I onda "sudeluju..."

prevodioci: Molimo da čitate sporije

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: ... Zoran Stanković, kriminalistički inspektor, P. Ilinčić i B. Ristović, tehničari. Početak uviđaja 12.50".

Oni su izašli u 12.45 i posle pet minuta ... Da li ovde, gospođo Marinković, može da se vidi ... Ovde se objašnjava "vršenje radnje uviđaja se obavlja po suvom i sunčanom vremenu", to nije bitno, lice mesta je obezbeđeno prema saopštenju policije odmah nakon prestanka bombardovanja u 10.30, samo su sa lica meta evakuisani, radi hospitalizacije teže i lakše povređeni i onda se govori o osoblju koje je povređeno, znači, zamenik upravnika zatvora ...

SUDIJA ROBINSON: Vreme je da postavite pitanje, gospodine Miloševiću.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li je u ovom uviđaju opisano šta su oni zatekli na licu mesta i da li se u ovom zapisniku o uviđaju, znači, već dan pre datuma koji se pominje u tački 66(k), vide posledice bombardovanja? Čak su povređeni i, kao što se vidi, nekolicina zatvorskog osoblja i ostalo. Da li se to vidi?

SVEDOK MARINKOVIĆ – ODGOVOR: Jeste. Iz ovog zapisnika se detaljno vidi šta je istražni sudija na licu mesta uradio taj dan i šta je zatekao i što se tiče oštećenja i povređenih i detalja. Komplet je sve opisao šta je sve video na licu mesta.

SUDIJA ROBINSON: Samo trenutak, gospodine Miloševiću.

(Pretrsko veće se savetuje)

SUDIJA KVON: Vreme je za pauzu, ali ... Gospođo Marinković, kakva je vaša veza sa sudijom Vladanom Bojićem?

SVEDOK MARINKOVIĆ: Znae šta, veza je što smo kolege i radimo istragu, istražne sudije. On radi u Okružni sud Peć, ja u Okružni sud Priština, ali vezano za konkretnan događaj, pošto je on vršio uviđaj na licu mesta, a ja sam vršila uviđaj za lica koja su bila povređena i koja su od zadobijenih povreda preminuli, onda smo kompletirali predmet, on sa mojim zapisnikom, a ja sa njegovim zapisnikom i to bi bila jedna celina. Da se zna da šta prethodi, vezano za ovaj

dogadjaj, zašto su lica prebačena iz Istoka u Lipljan. Tu postoji moj zapisnik o uviđaju gde se vidi koja su lica preminula i postoje obaveštenja upravnika VP doma Lipljan, iz kojih se obaveštenja vidi kako je nastupila smrt kod ova tri pritvorenika.

SUDIJA KVON: Znači vi ste samo razgovarali sa onim ranjenima koji su prebačeni u Lipljan? Vi niste primili informacije, odnosno izveštaj, od vašeg kolege, sudije Bojića?

SVEDOK MARINKOVIĆ: Ja sam primila zapisnik, njegov, o uviđaju. Pismeni dokument, zapisnik o uviđaju na licu mesta.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Gospodine Kvon, taj zapisnik koji je sudija Marinković primila od svog kolege je u tabulatoru 63. Jer ona je morala da objedini predmet. Radi se o istom predmetu. I ja sam ga zato i ponudio u tabulatoru 63 jer se ovde tačno vidi, a reč je o datumu, 21. Naravno, bilo je bombardovanja i 22. 23. 24. i 25. Niz dana je bilo bombardovanje. Ali već 21. i onda sledećih dana, vidi se šta je se desilo u zatvoru Dubrava. I ovde se pobija jedna od tačaka optužnice.

SVEDOK MARINKOVIĆ: A u tabulatoru 64 je moj zapisnik o uviđju.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Ali to je povezano, jedno i drugo.

SVEDOK MARINKOVIĆ: Da, da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Zato želim da pređem prvo preko 63, pa onda preko 64.

SUDIJA ROBINSON: U redu, sada idemo na pauzu od 20 minuta.

(pauza)

SUDIJA ROBINSON: Izvolite, gospodine Miloševiću.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Hvala, gospodine Robinson. Dakle mi smo stali, gospođo Marinković, na tabulatoru 63. To je ovaj zapisnik o uviđaju u zatvoru Dubrava. Skrećem vam pažnju na treći pasus, drugi deo trećeg pasusa, objašnjeno je da je reč o bombardovanju, "onda vidno oštećene zgrade motela, kotlarnice, upravne zgrade" i tako dalje, "prolaskom kroz omanju metalnu kapiju konstatuje se znatno i potpuno oštećeni objekti u kojima su bili smešteni zatvorenici. Uz instruiranje stražara konstatovani su da su direktnim projektilima pogođeni paviljoni 1, 2 i 3, zatim prijemni paviljon i objekt sa učionicama za prevaspitanje." U sledećem pasusu piše: "Vršenju uviđaja, uviđajne radnje, prisustvuje i desetine izveštača stranih i domaćih medijskih kuća koji se nakon kraćeg zadržavanja ubrzano udaljavaju sa lica mesta u nekoliko putničkih vozila." A onda stoji "iz pravca zidina zatvoreničkih smeštajnih objekata, sada ruševina, mogu se čuti ...

SUDIJA ROBINSON: Gospodine Miloševiću, čitanje nema smisla. Šta želite da pitate?

SUDIJA BONOMI: Osim toga, na engleskom ne piše da su novinari otišli. Kaže da su uklonjeni.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ja ne znam šta piše na engleskom, nisam gledao engleski tekst, ali ovaj zapisnik o uviđaju kaže da se nakon kraćeg zadržavanja ubrzano udaljavaju sa lica mesta u nekoliko putničkih vozila. To može samo da znači da nisu tačno preveli. Jer ovo je službeni dokument, zapisnik o uviđaju. On nije rađen na engleskom nego na srpskom. Dakle, gospođo Marinković, vi ste se u vršenju istražnih radnji u vezi sa činjenicom da je nekoliko ovih lica, u bolnici gde ste vi išli da izvršite istragu koju ste vodili, upoznali sa celinom ovih događaja. I imali kao službeni dokument i uključili ga u svoje spise i ovaj zapisnik o uviđaju, je li tako?

SVEDOK MARINKOVIĆ – ODGOVOR: Da. Tako je.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: I onda se kaže na dnu ove stranice, na srpskom "Pri tom, u toku razgovora sa upravikom zatvora, usledilo je ponovno bombardovanje i uviđaj je prekinut". Jer je usledilo ponovno bombardovanje. A onda, nastavak uviđaja 24. maja. Piše, vrlo je kratak ovaj nastavak: "Mogle su se vrlo jasno sagledati stravične posledice višednevnih bombardovanja. U zatvoreničkoj trpezariji zatečen je težak prizor desetina nastradalih zatvorenika. Na plafonu, krovnoj konstrukciji trpezarije, primetan je otvor od nekoliko metara u prečniku kroz koji se vidi nebo. Po travnjacima se zapažaju delovi avio-bombe koji se uzimaju sa lica mesta od strane kriminalističkih tehničara. Već prilikom preuzimanja inicijalnih radnji u postupku uviđaja, lice mesta mesta počinju da ponovo nadleću avioni NATO saveza. I onda sa medijskim izveštačima uviđajna ekipa napušta lice mesta."

SUDIJA ROBINSON: Gospodine Miloševiću, pitanje.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dakle, pitanje se odnosi na nastavak uviđaja 25. jer kaže da je naredio da se izmeste, fotografisanje i tako dalje u ...

SUDIJA ROBINSON: Vi nastavljate da čitate. Postavite pitanje. Dokument je pred nama. I mi možemo da ga pročitate.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dakle, gospođo Marinković, vi ste samo delimično, dakle, službeno, po službenoj dužnosti imali veze sa ovim događajem o kome ste upoznati u ovom službenom dokumentu. Da li ste imali još neke informacije o bombardovanju zatvora Dubrava 21., 22., 23., 24. maja?

SVEDOK MARINKOVIĆ – ODGOVOR: Sredstva javnog informisanja i televizija je objavila sve to što je bilo na licu mesta, pa sam i to videla.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li ste videli i snimke samog bombardovanja?

SVEDOK MARINKOVIĆ – ODGOVOR: Jeste. To je sve televizija prikazivala.

SUDIJA KVON: Samo trenutak, molim. Gospodine Miloševiću, da planirate da pozovete sudiju Bojića kao svog svedoka u budućnosti, ili ne?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ja ne mogu sada tačno da vam kažem, ne mogu da setim celog spiska svedoka, ali, ako bude potrebno, pozvaću ga, zašto da ne?

SUDIJA KVON: Gospođo Marinković, na pitanje koje vam je postavio gospodin Milošević o tome imate li neke informacije o bombardovanju zatvora u Dubravi 22. 23. i tako dalje, meni nije jasno šta je tačno vaš odgovor? Da li ste 22. i 23. znali za bombardovanje?

SVEDOK MARINKOVIĆ: A, pa to se znalo, odmah se čuje i odmah se sazna, mislim, odmah stižu informacije gde je koji objekat bombardovan.

SUDIJA KVON: Mi imamo dokaze da je bilo bombardovanje zatvora dubrava 19. i 21. maja. Ja vas pitam konkretno da li ste znali za bombardovanje 22. i 23. maja?

SVEDOK MARINKOVIĆ: Znate šta, ja ne mogu sada da se setim dana kad je bilo. Znam za događaj da je bilo bombardovanje, a ja da sam otišla u VP dom Lipljan. Onda se razgovoralo i sami pritvorenici su pričali da je bilo bombardovanje tih pre nego što sam ja izvršila taj uviđaja 25. maja, znači, unazad dva-tri dana. To je bila velika panika i strah. Veliki broj povređenih koji je bilo smešteno u VP domu Lipljan.

SUDIJA KVON: Znate li da su zatvorenici prebačeni 25. u zatvor u

Lipljanu? Da li ste razgovorali i sa tim zatvorenicima o tome šta se dogodilo?

SVEDOK MARINKOVIĆ: Nisu 25. oni su dan ranije, 24. maja prebačeni, a ja sam 25. došla u VP dom Lipljan.

SUDIJA KVON: To su bili oni zatvorenici koji su bili ranjeni u bombardovanju, u redu. A možete li da nam pomognete u sledećem. Ako pogledate tabulator 63, sudija Bojić je obavio istraživanje 21., 24. i 25. Zašto nije radio nikakvu istragu 22. i 23. maja?

SVEDOK MARINKOVIĆ: Samo momenat. Ja sam negde pročitala ... Njegova službena beleška od 22. maja 1999. godine, to je posle zapisnika o uviđaju, stoji: "U toku vršenja radnje uviđaja, dana 21. maja 1999. godine, počev u 13.00 pa sve do približno 13.40, bio je sa ekipom." Onda posle ovde navodi: "Prema docnijim obaveštenjima, bombardovanje je istog dana nastavljeno i to u periodu od 17.00 do 18.00, a, zatim, u 23.10, potom dana 22. maja," to je zadnji pasus, "22. maja u 6.10. Ukupno je ispaljeno 48 avio bombi." To znači da ova službena beleška ...

SUDIJA KVON: Dakle, jasno je iz dokumenta da on nije obavljao nikakav uviđaj 22., već je samo iz kasnijih izveštaja saznao za činjenicu da je navodno 22. bilo bombardovanje.

SVEDOK MARINKOVIĆ: Ova službena beleška, njegova, ukazuje da on toga dana nije mogao da izađe na uviđaj zato što je nastavljeno bombardovanje. Ja je tako tumačim.

SUDIJA KVON: Da li ste možda čuli koji je bio rezultat obdukcije onih koji su nastradali u bombardovanju?

SVEDOK MARINKOVIĆ: Detalje obdukcije ne znam.

SUDIJA KVON: Hvala vam.

TUŽILAC NAJS: Časni Sude, popis svedoka prema 65ter uključuje Vladana Bojića, kako kaže gospođa Diklić (Diklich).

SUDIJA KVON: Hvala vam.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Gospodine Kvon, u vezi sa ovim vašim pitanjem, želim da vam skrenem pažnju na ovaj dokument koji je maločas citirala gospođu Marinković gde pominje 22. maj i tako dalje, da pogledate drugi pasus te službene beleške, gde kaže: "Pri samom polasku jedna detonacija me je odbacila 10 i više metara. Nakon kratkotrajnog gubljenja svesti" jer on govori da je ponovljeno bombardovanje "sa tom grupom sam napustio lice mesta. Pritom sam doživeo lakši potres mozga, naprsnuće i kontuziju leve ključnjače i ramena. Potom sam trpeo neprekidna povraćanja i krvavljene iz nosa. Rame mi je medicinski obrađeno i fiksirano zavojima i longetom. Imao sam i tretman primanja trodon injekcija zbog jakih bolova". Očigledno je bio povređen toga dana i teško da bi se moglo očekivati da može već sledećeg dana da ponovo vrši uviđaj, ali vidimo da je uviđaj vršio već ponovo 24. Dakle, kad se spoje ove činjenice onda, u nekim mirnodopskim okolnostima tako povređen sudija, verovatno ne bi mesec dana dolazio na posao. A on je već 24. ponovo vršio uviđaj gde kaže: "stravične posledice višednevnih bombardovanja" i onda opisuje više metara u prečniku otvoren krov trpezarije, gde je zatekao mnogo poginulih ljudi.

SUDIJA ROBINSON: Nastavite, gospodine Miloševiću.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Molim vas da tabulator 63 unesete u dokazne predmete.

SUDIJA ROBINSON: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da pogledamo sada tabulator 64.

Vi ste 25. sastavili zapisnik o uviđaju. To je na području nadležnosti vašeg Okružnog suda ...

TUŽILAC NAJS: Nemamo prevoda. Možda optuženi nije svestan toga.

SUDIJA ROBINSON: Tabulator 64 nije preveden, gospodine Miloševiću. On je kratak. Stavimo ga na grafoskop.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. Gospođo Marinković, vi ste napravili ovaj zapisnik 25. maja u prostorijama Okružnog zatvora Priština, odeljenje u Lipljanu, gde su od zadobijenih povreda NATO avijacije poginula tri pritvorenika koja su prebačena prethodnog dana iz zatvora Istok. I ovde ste vi i inspektor SUP-a i kriminalistički tehničar. I onda, navode se imena ovih zatvorenika koji su izdržavali kazne. Tela su prebačena na Institut sudske medicine. Je li to urađeno po vašem nalogu?

SVEDOK MARINKOVIĆ – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Vi kažete da je lice mesta fotografisano pa će činiti sastavni deo zapisnika. I da zamenik tužio-
ca nije prisutan jer nije blagovremeno mogao biti obavešten o brojevima telefona, to nije u ovom trenutku bitno. Da li ste tokom ovog uviđaja saslušali nekoga od prisutnih tu na licu mesta, o tome kako su stradali ovi zatvorenici?

SVEDOK MARINKOVIĆ – ODGOVOR: Tu sam obavila razgovor sa prisutnim osobljem koje je bilo u zatvoru i, evo, ovde se pominje i zapovednik Novica, koji je prethodnog dana, 24. maja 1999. godine, oko 15.00 bio prisutan kada je u Okružnom zatvoru Lipljan iz Istoka prebačen veliki broj pritvorenika, koji su nastradali od bombardovanja NATO avijacije.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: I među njima su, onda i ova trojica.

SVEDOK MARINKOVIĆ – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: I sad šta su, pošto ste vi naredili da se, s obzirom da se radi o smrti lica, da se izvrši veštačenje, vi imate u tabulatoru 65 pisma upućena Ministarstvu pravde Republike Srbije gde se daje obaveštenje o smrti osuđenog lica i imate za svu trojicu sa njihovim generalijama. U prvom se kaže: "Smrt nasupila kao posledica eksplozivnih rana na grudnom košu i ekstremitetima koje su izazvale opsežno krvarenje. Povrede su prouzrokovane gelerima usled bombardovanja Kazneno-popravnog zavoda u Istoku." Kod drugog, "Morina Gani (Morina Gani), kontuzione povrede na trupu i ekstremitetima" i, isto tako, bombardovanje, odnosno to je kod trećeg. Kod drugog, "Bajrami Ramiza (Bajrami Ramiz) kao posledica iskrvarenja zbog povreda površinskih i dubokih krvnih sudova na desnoj strani vrata. Povrde prouzrokovane gelerima usled bombardovanja Kazneno-popravnog zavoda u Istoku." Za svaki piše da se nalazi na sudskoj medicini Kliničko-bolničkog centra u Prištini. Da li je to redovni postupak po kome se vrši konstatovanje smrti zatvorenika i daje najosnovnije objašnjenje. Da li postoje o tome i spisi?

SVEDOK MARINKOVIĆ – ODGOVOR: Jeste, to je redovan postupak po Zakonu o krivičnom postupku. Kada je u pitanju, kada je nastupila smrt kod pritvorenika ili kod bilo kojeg lica, obavezno istražni sudija daje nalog za obdukciju Insitutu sudske medicine u Prištini i na osnovu obdukcije se utvrđuje uzrok smrti i komplet taj pismeni nalaz sa zapisnikom o uviđaju i sa ostalim dokazima i propratnim aktima prosleđuje se Okružnom javnom tužiocu. Znači, za svaki takav slučaj ili događaj, formira se predmet.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, hvala vam. Molim vas, gospodine Robinson, da se ova dva poslednja tabulatora takođe uvrstite u dokazne predmete. Gospođo Marinković, neću vas više ...

SUDIJA ROBINSON: Samo ćemo da ih označimo za identifikaciju. Samo trenutak, pre nego što nastavite, gospodine Miloševiću.

(Pretrեսno veće se savetuje)

SUDIJA ROBINSON: Da, gospodine Miloševiću.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Gospođu Marinković, vi ste za ovo vreme koje se ovde smatra relevantnim, mislim, znači na 1997. i 1998. godinu, vodili veliki broj istraga u vezi sa terorističkim napadima. Je li to tačno?

SVEDOK MARINKOVIĆ – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li možete da kažete koliko ste istraga vi sprovedli u vezi sa terorističkim napadima u toku 1997. i 1998. godine?

SVEDOK MARINKOVIĆ – ODGOVOR: Pa veliko broj predmeta je bilo zato što se i veliki broj istraga sprovodilo protiv osumnjičenih za ovo krivično delo. Ja sam, brojku ne mogu sada da kažem, ali dosta. Na desetine i više sam saaslušavala osumnjičenih za ovo krivično delo. Znači, veliko iskustvo i rad imam u tim predmetima.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. Sada ćemo se vratiti na te vaše istrage. Gospodine Robinson, ja bih da štedim i vaše i svoje vreme, pitaću gospođu Marinković da li se, gospođu Marinković, u tabulatorima od 4 pa do 44, gde smo stali kada je gospodin Robinson rekao da moramo da pređemo na Račak, nalaze ...

SUDIJA ROBINSON: Gospodine Miloševiću, nemojte da se vraćate na stvari za koje sam već rekao da neću da dozvolim da se ispituju. Nastavite, gospodine Miloševiću.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Gospođu Marinković, da li se u ovim tabulatorima od 4 do 44, nalaze predmeti, odnosno deo predmeta na kojima ste vi lično vršili istrage?

SVEDOK MARINKOVIĆ – ODGOVOR: Da, deo predmeta na kojima sam ja radila.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ali u svakom slučaju nema ni jednog predmeta na kome vi lično niste vršili istragu, u ovim tabulatorima?

SVEDOK MARINKOVIĆ – ODGOVOR: Nema.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Znači sve su ovo vaši predmeti.

SVEDOK MARINKOVIĆ – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Gospodine Robinson, ja predlažem da primite ove tabulatore i da uopšte, s obzirom da se ovde radi o istragama koje je povodom vršenja zločina u svojoj nadležnosti vršila istražni sudije Danica Marinković, da ih primite kao dokazni predmet tako da bih mogao da uštedim vreme da je posebno ne ispitujem o svim ovim predmetima. Pošto ste inače zaključili da ne idem u preteranu širinu sa ovim pitanjima, jako je ovde izvedeno samo jedan broj, primer jednog broja istraga koje je sudija Marinković radila i koji se odnose isključivo na zločine počinjenje u nadležnosti njenog suda.

SUDIJA ROBINSON: Gospodine Kej, šta vi želite da kažete o tome?

ADVOKAT KEJ: Optuženi usvaja isti postupak koji je usvojio tužilac u odnosu na svedočenje doktora Bakarda (Eric Baccard). Ako se sećate, doktor Bakard je došao na sud i doneo 15 dosijea. Dva od njih su bila o Račku i o uviđajima koji su se odnosili na istraživanje na mestima zločina i koja su bila relevantna za optužnicu. U tim dosijeima su bili materijali koje su pripremali drugi, ali je on nadzirao njihovu pripremu. Oni su usvojeni u spis putem tog svedoka i postali su dokazni predmeti u ovom suđenju. Doktor Bakard je samo kratko svedočio, manje od jednog dana i nije detaljno govorio o tim dokazima. Ispitivao ga je gospodin Rajnefeld (Ryneveld). Na taj način su usvojeni ti predmeti.

SUDIJA ROBINSON: Hvala vam, gospodine Kej. Gospodine Najs, gospodin Milošević usvaja vaš postupak. Šta vi kažete?

TUŽILAC NAJS: Ja kažem da bi bilo pogrešno uvrstiti ove dokumente po nekoliko osnova. Prvo, doktor Bakard je bio veštak. Unapred je dostavio izveštaj tako da je bilo prilike da se detaljno razmotre njegovi propratni materijali. To ovde nije bio slučaj. Drugo, mi već nekoliko nedelja, ako ne i meseci imamo debatu o tome u kolikoj meri je prikladno da se na ovom suđenju pokažu neki dokumenti, a da se, zapravo, nikavi zaključci ne izvlače iz njih, niti se pokazuje da su oni relevantni. Ja nisam siguran kako se ta debata završila, ali moj je stav ovde da to nije dobar način rada. Treće, ovde sada u iznošenju dokaza Odbrane imamo jednu sasvim novu stvar koja počinje da se rađa i o kojoj moram nešto da kažem. Bez obzira na moje napore da skratim moje unakrsno ispitivanje na samo 50 posto vremena potrošenog na glavno ispitivanje, to sam uspeo u vezi sa nekim svedocima, a nikada nisam išao duže od dve trećine vremena glavnog ispitivanja. Izgleda da smo sada došli do tačke u kojoj 86 posto unakrsnog ispitivanja trošimo na administrativna pitanja. Sada, ne znam da li ima četiri ili 40 dokumenata, mada nije ni važno, ukoliko su ti spisi važni i ukoliko u njima postoji nešto o čemu ja moram unakrsno da ispitujem, ja ću morati unakrsno da ispitujem o tome.

SUDIJA KVON: Izvinjavam se, govorim u svoje lično ime. Dolazim iz jednog drugog sistema, ali mislim da ovi dokumenti neće da igraju nikakvu ulogu u dokazivanju onoga što je njihov sadržaj. Ti dokumenti mogu da igraju neku ulogu u tome da dokažu da je sprovedena istraga.

TUŽILAC NAJS: Da, ali da li nam onda treba nešto više od njene uzjave? Moram da priznam da još nisam imao prilike da to pručim, međutim, takođe treba imati na umu još jedan princip. Pod sadašnjim vremenskim ograničenjima, ja trošim jako puno vremena pazeći na to koliko je sati i kad dođe vreme da se unakrsno ispita neki svedok, mi moramo da izvršimo pažljivu selekciju raznoraznih pitanja o kojima bismo mogli unakrsno da ispitujemo. To je naša relanost. To znači što će više materijala formalno biti uvršteno u spis, to ima više pitanja

o kojima ja treba da vidim da li treba o njima unakrsno da ispitujem. To je jedan od razloga zbog koga kažem da Pretresno veće ne bi trebalo spis da opterećuje tolikom količinom dokumenata. Pretresno veće bi, jednostavno, trebalo da čuje šta svedok kaže. Ja, naravno, uvek mogu da osporim njen sažetak i na taj način mi možemo da ispitamo te materjale. Dakle, ti materijali mogu da budu dostupni za pregled, ali ne bi smeli da uđu u spis kao dokazni predmet.

(Pretresno veće se savetuje)

SUDIJA ROBINSON: Ovo su službeni spisi istrage koju je sproveo istražni sudija. Prihvatamo tabulatore 4 do 44 i to na osnovu tog temelja. Pitanje koliko ti dokumenti vrede je jedno sasvim drugo pitanje, gospodine Miloševiću. Šta ćemo mi moći da zaključimo na osnovu tih dokumenata je sasvim drugo pitanje.

SUDIJA KVON: Treba imati na umu da su neprevedeni tabulatori samo označeni za identifikaciju.

SUDIJA ROBINSON: Tako je, oni su označeni samo za identifikaciju.

SUDIJA BONOMI: Mogu li ja nešto da dodam ukoliko to bude od neke pomoći? Važno je razlikovati verodostojnost i pouzdanost istrage, to jest, integritet čoveka koji sprovodi istragu i kvaliteta materijala do koga se dođe tokom same istrage. Ova druga stvar je, dakle, nešto sasvim zasebno od ove prve stvari. Sudija Kvon je već nešto rekao o tome. On je izneo svoj lični pogled i ja moram da kažem da, kako sada stvari stoje, ja imam mnogo razumevanja za to njegovo viđenje.

SUDIJA ROBINSON: Izvolite, gospodine Miloševiću.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Ja sam shvatio da ste prihvatili ove dokazne predmete, gospodine Robinson.

SUDIJA ROBINSON: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Hvala, nemam više pitanja. Hvala, gospođo Marinković.

SUDIJA ROBINSON: Hvala, gospodine Miloševiću. Gospodine Najs?

TUŽILAC NAJS: U svetlu stvari koje sam rekao pre nekoliko minuta, o našoj potrebi da veoma pažljivo odaberemo stvari o kojima ćemo unakrsno da ispitujemo, ja pozivam Pretresno veće da ratmotri mogućnost da mi sada ne nastavimo sa unakrsnim ispitivanjem i da nam se to ne odbija od našeg vremena i da nastavimo sledeće nedelje. Naravno, ja mogu da postavim neka pitanja, ali Pretresno veće sigurno zna da je materijal koji je danas iznet u ispitivanju, onaj materijal koji će imati najviši prioritet prilikom mog ispitivanja. Prema tome, iz raznoraznih razloga ja, jednostavno, ne mogu danas da ispitujem ni o čemu. Između ostalog i zato što ne bih hteo da ovde krenem da osporavam iskaz svedokinje osim ako nemam veoma dobre osnove da to učinim.

(Pretresno veće se savetuje)

SUDIJA ROBINSON: Gospodine Najs, pod izuzetnim okolnostima sadašnje situacije i u svetlu važnosti svedočenja ove svedokinje, jer, naravno, Račak je jedan od važnih momenata u optužnici, iz tih, dakle, razloga, mi ćemo sada da završimo sa radom i nastaviti u sredu 6. aprila u 9.00.